

ELŐSZÓ

1808 a felsőfokú erdészeti szakképzés kezdetének időpontja. Azóta erdészek, erdőmérnökök generációinak sora hagyta el az Alma Matert. A tudásanyag, amit az intézmény átadott hallgatóinak, folyamatosan változott, korszerűsödött. Egyvalamiben azonban nem volt változás: az oktatás mindig az európai tudományosság fősodrában maradt, annak legkorszerűbb ismereteit adta át. A történelmi viharok miatt, a sors szeszélye folytán erdőmérnökeink tudásukat sikerrel alkalmazták itthon, és Európa számos országában, sőt más kontinenseken is. Büszkeséggel tölt el bennünket, régi tanárok utódait, hogy mindenhol fényesen megállták helyüket.

Az Erdőmérnöki Kar mindig fontosnak tartotta folyamatos, szoros kapcsolatot ápolni az erdészeti gyakorlattal, mely kapcsolat kétségtelenül a tiszteletdiplomák kiadásával éri el csúcspontját. Hiszem, hogy e folyamatból a Kar ugyanúgy profitál, mint az erdész szakma. Az erdészeti gyakorlat hozzájut a legújabb tudományos eredményekhez publikációk, továbbképzések, tanfolyamok révén. A Kar viszont merít - mert méltóztatnia kell - korszerű oktatásának fenntartására mindazon tapasztalatokból, amelyek a gyakorlatban halmozódnak fel. Vissza kell nyúlnunk gyökereinkhez, méltóztatnia kell az évszázados hagyományokból, amelyeket több mint két évszázada híven ápol az erdőmérnökképzés oktatói és hallgatói gárdája. Éppen a közös gyökerekből eredeztethető szoros kapcsolat az, amely élteti képzésünket, megújulásra készíti a Kar oktatóit, dolgozóit. Az összefogás, az összetartozás érzése szakmánk egészét jellemzi. Kevés szakma művelői mondhatják el ezt magukról.

Büszkék vagyunk végzettjeinkre, megbecsüljük Őket és ezt szeretnénk kinyilvánítani. Ennek része a kapcsolattartás, ami aktív éveikben a szakmai munka kapcsán valósul meg, és része a tiszteletdiplomák kiadása idős kollégáinknak. Ez az aktus szervesen kapcsolódik hagyományainkhoz, és elismerése annak a hosszú szakmai életpályának, ami az Alma Mater elhagyásával kezdődött, és tart a mai napig. Tart, mert igényeljük idős pályatársaink szakmai és élettapasztalatát, részei Ők annak a megszakíthatatlan folyamatnak, amely a tudás átadását jelenti generációkon keresztül, közel két évszázada. Ezért is fontos példaként, példaképként állítanunk Őket az új erdőmérnök generációk elé. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm barátságukat, köszönöm, hogy jó hírét vitték intézményünknek, bárhova is sodorta Őket az élet. Köszönöm, hogy megtiszteltek bennünket rubin-, vas-, gyémánt- és aranyokleveleik átvételével!

Sopron, 2013. szeptember hava

Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Futó László Pál (Pécs, 1921.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 7615 Harkány, Szent István utca 40.

Oklevél száma: 183

kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után Kárpátalján, a Taracközi Fűrészüzemek helyettes vezetőjeként kezdett dolgozni. 1945-52. között Pécs város erdőgondnoka volt, és mint üzemgazdasági osztályvezető a Pécsi Erdőigazgatóságnál teljesített szolgálatot.

1956-ban Svájcba emigrált, ahol a NOVOPAN AG laboratóriumában dolgozott. Ezt követően Zürichben, a Műszaki Főiskolán négy évig doktoranduszi tanulmányokat folytatott. 1962-től tanársegéd, majd docensként az Eidgenössische Technische Hochschule-nál állt alkalmazásban. 1963. Habil. Venia-Legendi. 1970-ben megszerkesztette és szabadalmaztatta a zárható rendszerű autokláv prést. (Ezt a prést 50*50 cm-es nagyságú lemezekkel a zürichi főiskola laboratóriumának a Zschokke zürichi vasgyár készítette el. A teljes cikk megtalálható: „HOLZ als Roh- und Werkstoff” Bd. 29, 1971, s. 289-294) Amerikában, Texas államban készítettek egy másodpéldányt a Kleinguenther cég részére, ezzel az amerikai cég meghívására a technika megismertetése végett két alkalommal maga is dolgozott. 1983-ban nyugállományba vonult, ezt követően még egy évig kutatóként dolgozott a főiskolán.

Mint szakíró, a fatechnológia területén 15 szacikket publikált. Könyvet írt a centrálperspektíva festésetbeli alkalmazásáról, melyet több nyelven is megjelentetett.

A svájci-magyar rendezvények lelkes támogatója.

2000-ben megépítette a „Többdimenziós Művek” Múzeumát, és berendezte saját képeivel Harkányban, és egy galériában, Pécsen. Tervei között szerepel, hogy műveit a soproni Erdészeti Múzeumban bemutassa, illetve egy részét oda áthelyezze.

† Pethő Andor József István László (Veszprém, 1921.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1192 Budapest, Dobó Katica utca 67. fsz. 2.

Oklevél száma: 192

kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-
Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Családjában harmadik generációként választva az erdőmérnöki pályát, erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Oklevele kézhezvétele után először a MAORT nagykanizsai üzeménél helyezkedett el. 1944-ben a német hadsereg kiűritési intézkedése kapcsán Németországba került, ahol három évig a kitelepített mélyfúrási anyagok karbantartásában, megőrzésében dolgozott. 1948 elején került haza, Magyarországra. Először a zalaegerszegi, majd áthelyezés révén az egri erdőrendezőséghez került. Mindkét helyen geodétaként az üzemtervi felméréseket végezte. 1953-tól 28 éven át, egészen 1981. évi nyugállományba vonulásáig, az Út- és Vasúttervező Vállalatnál (UVATERV) tevékenykedett. Végigjárta a ranglétrát a segédtervezőtől a műszaki gazdasági tanácsadóig; gazdasági- és iparvágány tervezéssel, útkorszerűsítések tervezésével szinte az egész országot bejárta. Végül export-feladatok végzésével foglalkozott, melyek keretében az NDK-ban, Szlovákiában, Nigériában és Líbiában kapott komoly feladatokat.

Életpályája legszebb és legértékesebb ajándéka és eredménye a 11 dédunoka születése, amit 66 éves házasság végeredményez, 3 gyermek és 7 unoka „közvetítésével”.

vitéz Dr. Szőnyi László (Szeged, 1921.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Dániel út 23/g.

Oklevél száma: 177

kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Az Egyetem Út- Vasútépítési Tanszékén már hallgatóként díjas gyakornok volt, diplomája megszerzése után adjunktus lett. A Besztercei erdőigazgatóságon, majd a háború befejezése után a Miskolci Erdőigazgatóságon Vasút- és hídépítő munkakörben dolgozott, majd az Erdőhivatal vezetésével bízták meg. 1946-49. között a Királyhalmi Erdészeti Szakiskolában tanított, 1950-52. között a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályán, majd 1953-54. között a Pest Megyei Erdőtelepítő Állomáson dolgozott. 1954-től az Erdészeti Tudományos Intézet alkalmazásában állt, ahonnan 1973-ban a MÉM Erdőrendezési Főosztályára rendelték be. A MÉM Erdőrendezés Szolgálatától vonult nyugdíjba.

Nemzetközileg is elismert kutató, szakterülete szerteágazó: az erdészeti növénynevelés, talajvédelem és vízgazdálkodás egyaránt tanítómesterének vallhatja. Széleskörű idegen nyelvismerete felhasználásával nagy szerepe volt hazánk erdészetének külföldön való megismertetésében. Számos nemzetközi szervezetben, köztük a IUFRO-ban is képviselte hazánkat az erdészeti nevelés tárgykörben. Az 1971-ben szervezett FAO Oktatási Központ igazgatója volt.

A mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa, a Nyugat-magyarországi Egyetem címzetes egyetemi tanára.

Mintegy 80 közleménye jelent meg hazai és külföldi szaklapokban, könyvekben.

Tevékenységét a legmagasabb szakmai és egyéb kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. Tóth Béla (Öcsöd, 1921.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 4032 Debrecen, Poroszlai út 81. 1/5.

Oklevél száma: 178.

kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-
Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után első munkahelye a Besztercei Erdőigazgatóság volt, ahol mint erdőrendező dolgozott. 1944 végén katonai szolgálatra vonult be, a hadifogságból 1945 végén tért haza. 1946-1950. között erdőgondnok volt a Szeghalmi és Szolnoki Erdőgondnokságon, majd 1950-53. között főmérnökként tevékenykedett a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál. 1953. és 1982. között az Erdészeti Tudományos Intézetben kezdetben kutatóként, majd a Tiszántúli Kísérleti Állomás vezetőjeként, 1970-től annak igazgatójaként dolgozott. 1982-ben nyugállományba vonult, de az ERTI kutatója maradt, tudományos főtanácsadóként 2001-ig. Az elmúlt években is folytatta ezt a tevékenységet, napjainkig.

1993-tól erdőtulajdonosként aktív erdőgazdálkodó is.

Tudományos kutatói munkássága a szikes talajok fásítása, az alföldi termőhelyi viszonyok vizsgálata, értékelése, erdőtelepítési és erdőgazdálkodási módok, ajánlások kidolgozása témákat öleli fel. Jelentős szerepet vállalt a hazai nemesnyárfa nemesítési, erdősítési, telepítési és állománykezelési módok kidolgozásában. Széleskörű szakirodalmi munkásságára jellemző, hogy 176 publikációt jelentetett meg, ebből 5 önálló könyv és 26 társszerzőként írt könyvrészlet.

A Nyugat-magyarországi Egyetem címzetes egyetemi tanára, az MTA Erdészeti Bizottság erdőművelési munkabizottságának tagja, a Debreceni Akadémiai Bizottság erdőgazdálkodási munkabizottságának tiszteletbeli elnöke, és még több más szakmai, társadalmi bizottságban végez munkát. Az OEE-nek 1941. óta tagja.

Kiemelkedő munkásságát két alkalommal minisztériumi Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. Bedő Albert-díj, Pro Silva Hungariae, Ember az Erdőért, Vadas Jenő emlékérem, Alföldi Erdőkért emlékérem, Eredményes Fásításért emlékérem, Életfa Emlékplakett arany fokozata, MTA Debreceni Területi Bizottsága „2012. évi Plakett” tulajdonosa.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Faragó Kornél (Budapest, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1074 Budapest, Dohány u. 80. 2/26.

Oklevél száma: 365.

kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát a Miskolci Erdőgazdaságnál kezdte, nem mérnöki munkakörben, majd az erdőrendezésen volt óradíjas.

1949 februárjától a MÁV Újmiskolci Osztálymérnökségére került. Két év múlva a MÁV Miskolci Igazgatóság Építési és Pályafenntartási Osztályán tervezőként dolgozott. Több vasútvonal rekonstrukcióját és nagy állomások bővítési, átépítési tervét készítette. Ezt követően építési biztosként ellenőrzési munkát folytatott, az említett tervek kivitelezése során. Eközben tanított és érettségiztetett a Közlekedési Építőipari Technikumban és több MÁV továbbképző tanfolyamon.

1958-ban kérésére áthelyezték a megalakult MÁV Tervező Intézethez, Budapestre. Itt 5 éven át az organizációs és költségvetési osztályon volt csoportvezető, majd a számítástechnikai csoportban - mint alapító tag - dolgozott. Továbbképzés keretében rendszerszervezési oklevelet szerzett. Az akkori „nagy” gépekhez – különféle nyelveken – tucatnyi programot készített és futtatott különböző szakterületek számára. (Geodéziától és statikától a gépészetten át a vasúti-menetdinamikai számításig és előkalkulációig.) 37 évi szolgálat után 1985-ben nyugállományba vonult.

Munkaköréhez kapcsolódóan néhány szakcikket is megjelentetett.

Hochhold Ferenc (Pápa, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 4440 Crawford Road, Armstrong BC, V0E 1B4 Canada

Oklevél száma: 348. kelte: 1948. július 5.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bányakohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Magyarországot 1948-ban hagyta el. Kivándorlása után két évet élt Salzburgban, majd hosszas utazás után Ontarióban telepedett le. A Torontói Egyetemen szerzett képesítést, amihez hét különbözeti vizsgát kellett letennie.

1959-ben családjával Vancouverbe költöztek.

Itt saját vállalkozásában tervezői feladatokat látott el. A Trans-Canada Air Lines Maintenance Base hangárjának acélvázát tervezte meg, ahol kisebb javítási munkákra alkalmas teret hozott létre. Ezen kívül tervezett kórházat, színház épületet, 20 emeletes épületet, valamint a British Columbia Egyetem adminisztrációs épületét is. Négy évet töltött el a Forest Product Institut-nál.

Lutonszky Zoltán (Budapest, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1145 Budapest, Tallér u. 11.

Oklevél száma: 368

kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bányakohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése előtt gyakornokként egy évet a Máramarosszigeti Erdőgazgatóság Gyertyánligeti Erdőgondnokságán, majd a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Kardosfai Erdőgondnokságán segédtszti beosztásban dolgozott. Ezt követően Kaposváron az Erdőgazdaság Műszaki Osztályán szakelőadó és később osztályvezető-helyettes lett. Az átszervezések során rövid ideig építésvezető volt, majd az Erdőgazdasági Tervező Iroda megalakulásakor ott folytatta szolgálatát.

Kezdetben magasépítési csoportvezetőként erdőgazdasági épületek felújítását és korszerűsítését tervezte. Több erdőgazdasági épületet, gépállomást, munkásszállást, székházat és vadászházat is tervezett.

A magasépítési tevékenysége után az újonnan megalakult Erdőfeltárási Osztályra került, ahol először beosztott, majd csoportvezető volt. Erdőfeltárási terveket készített a Zemplén-hegységben, a Balaton-felvidéken, a Mecsekben, a Pilisben és más erdőgazdasági egységeknél. Több olyan tervet is készített, amelyek erdőterületeknek a sportba, turizmusba és üdülésbe való bekapcsolódását biztosította. Később ismét erdőgazdasági feltárási utakat tervezett, majd osztályvezető és főosztályvezető-helyettes lett. Az úttervezésen kívül hidakat és egyéb műtárgyakat is tervezett, de földméréssel, vízellátással, csatornázással és szennyvízkezeléssel is foglalkozott. Az úttervezés során számos újítást vezetett be, amelyeket a gyakorlatban is széleskörűen alkalmaznak.

Nyugdíjba vonulása előtt szakértőként dolgozott, és közutakkal kapcsolatos terveket készített. 1983-ban nyugállományba vonult, de ezt követően is foglalkozott különböző mélyépítési, geodéziai és úttervezési munkákkal. A Mérnöki Kamara tagja volt. Jelenleg több tájrekonstrukciós terv elkészítésén dolgozik. Részt vett a Budapest környéki hulladéklerakók és az M0-s körgyűrű tervezési munkáiban. Időközben a Budapesti Mérnöki Kamara örökös tagjává választotta. Egyetemünk több hallgatója diplomatervének elkészítésében segédkezett, illetve munkahelyén bevezette őket a gyakorlati munkába.

Szakmai munkásságát különböző vállalati kitüntetésekkel ismerték el, és megkapta a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetését is.

Dr. Simon Miklós Mihály (Zombor, 1922.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Pázmány u. 21.

Oklevél száma: 332

kelte: 1948. március 2.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkáját Karapancsán, beosztott erdőmérnökként kezdte, majd 1950-től Bátaszéken és Szekszárdon erdőművelési előadó volt. Ezt követően Baján a Duna-ártéri Erdőgazdaságnál erdőrendezési felügyelő lett. 1956-tól Pécsen erdőrendező volt, majd 1958-67. között ismét Baján, az Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó és fásítási csoportvezető, később erdőszetvezető beosztásba került.

1959-től tudományos munkásságát a nyárfakutatás területén végezte. 1965-ben az Egyetemen doktori disszertációt készített, amely alapján műszaki doktori címet kapott. 1966-tól az ERTI Duna-Tisza-közi Kísérleti Állomáson tudományos kutató, ahol nyár és fűz nemesítéssel, valamint nyárasok és fűzesek mesterséges felújítási és erdőtelepítési technológiájának kutatásával foglalkozott. Mint a nyár és fűz nemesítő kollektíva tagja, részt vett több, államilag elismert és szaporításra engedélyezett nyár és fűz köztermesztésre bocsátásában. Kidolgozta a nyárok tághálózatos ültetvényes termesztését, amelyet 1970-ben kandidátusi disszertációjában foglalt össze.

1983-ban nyugállományba vonult, de mint nyugdíjas 1986-ig ugyancsak a nyár és fűz témakörben továbbra is dolgozott.

Szakirodalmi munkássága során 44 tudományos közleményt jelentetett meg, és 4 könyvnek társszerzője volt. Különböző gazdálkodó szervezetek erdőművelési szaktanácsadást végzett, és mint nyugdíjas, számos termőhelyfeltárási és erdőtelepítési szakvéleményt készített.

Szakmai tevékenységét Bedő Albert díjjal és miniszteri elismerő oklevéllel jutalmazták.

Takács Zoltán Imre (Szombathely, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Zrínyi Ilona u. 11. fszt. 2.

Oklevél száma: 373

kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után a Szombathelyi Erdőgazdaság NV. Erdőrendezési Osztályán helyezkedett el. Az önálló erdőrendezés megalakulásakor a Szombathelyi Erdőrendezőség mérnöke, később főmérnöke, majd 1956. január 1-jétől vezetője lett. Ebben a beosztásban megmaradt 1985 decemberében bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Nyugállományba vonulása után tovább dolgozott az Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatósága Erdőtervezési Irodájánál. Munkakörénél és beosztásánál fogva erdőrendező fiatal mérnökök generációit vezette be munkájukba. Szoros kapcsolatot tartott az erdőgazdálkodással, de az oktatás és kutatás szakembereivel és a különböző szakmai, társadalmi szervezetekkel is. Nyugdíj mellett 2004. április 30-ig továbbra is aktívan tevékenykedett.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1948. óta tagja, az Erdőrendezési Szakosztály aktív résztvevője volt. Itt előadásokat tartott és gyakorlati bemutatókat szervezett. A Vas Megyei Természetvédelmi Bizottságban szintén aktív társadalmi munkás volt.

Kiemelkedő szakmai munkásságát több alkalommal miniszteri dicsérettel illetve az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el. Két alkalommal a Munka Érdemrend ezüst, egy alkalommal bronz fokozatát nyerte el. Nyugállományba vonulásakor MTESZ-díjat, majd OEE elismerő oklevelet kapott. 2001 szeptemberében az erdő érdekében végzett kiemelkedő munkájának elismeréseként Ember az Erdőért Alapítvány emlékérmét vehetett át. A Magyar Köztársaság Vidékfejlesztési Minisztere 2011. március 15-én, az 1848-49. évi forradalom és szabadságharc évfordulóján Pro Silva Hungariae díjat adományozott számára, az erdőgazdálkodás, erdőtervezés területén hosszú időn át végzett munkájáért.

Dr. Vaszary Pál János Ernő (Kolozsvár 1924.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Nádor u. 45.

Oklevél száma: 377

kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

A gimnáziumi tanulóéveket Nagyszebenben kezdte, majd Budapesten, a Németbirodalmi Gimnáziumban folytatta, és ott is érettségizett. Ekkor már négy idegen nyelven beszélt, németül anyanyelvi szinten. Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. A háború után – több évfolyamtársához hasonlóan – a Magyar Államvasutaknál állt munkába. A Budapest-Hegyeshalom vasútvonal felújításán dolgozott a Tatai Osztálymérnökségen és Győri Pályafenntartási Főnökségen szakaszmérnöki beosztásban. Munkahelyén úgy szakmai, mint emberi tulajdonságai következtében szerették, megbecsülték. 1952-ben Gábor öccsét másfél év siralomház után, 21 évesen, koholt vádak alapján elítélték és kivégezték. Innentől politikai megfigyelt volt, szakmai előrelépésre nem számíthatott, rövid ideig pályamunkásnak minősítették vissza. 1956-ban áthelyezték a Veszprémi Pályafenntartási Főnökségre. 1960-ban a szakaszán, Polgárdinál egy személyvonat kocsisiklott. A balesetet vizsgáló bizottság az ő és a pályamester felelősségét állapította meg, de a vezérigazgatósági tárgyaláson sikeresen bizonyította, hogy a vasúti kocsis hibája volt a kisiklás oka. Őt és a pályamestert felmentették.

Innen indult az a szakmai munkássága, ami elsősorban a kisikláselmélettel, a vasúti pályaromlással, a vasúti pálya és jármű kölcsönhatásával, a vágánygeometriával foglalkozott. Gépészmérnök kollégáival ívkitűző gépet tervezett, melynek prototípusát legyártották, de munkába nem állították, mert megjelentek a Plasser cég vágányszabályozó és aláverő gépei, melyeknek a MÁV-nál való rendszerbe állításával őt bízták meg. Kidolgozta a vágánymérés-vágányszabályozás egymásra épülő relatív eljárását, rendszerét. 1971-ben eredményesen pályázott a Műszaki Főiskola Vasútépítési Tanszékén meghirdetett adjunktusi állásra, nyugdíjba vonulásáig itt – illetve a győri Széchenyi István Műszaki Főiskolán – dolgozott főiskola adjunktusként, docensként, majd tanárként. Elindította a futástechnikai konferenciák sorozatát, főiskolai szintre emelte a pályafenntartás oktatását.

1975-ben doktorált, 1986-ban kandidátusi tudományos fokozatot szerzett.

Tudományos munkássága keretében mintegy 70 szakcikket, könyvet, jegyzetet írt.

Szakmai munkájáért 1969-ben Jáky-díjat kapott. Oktatói munkáját Főiskolai Díjjal ismerték el. 2008-ban munkásságát Baross Gábor díjjal jutalmazták.

GYÉMÁNOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Ambrus Tivadar (Celldömölk, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Hadnagy u. 54.

Oklevél száma: 33-1953/54.

kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. Oklevele megszerzése után, 1954. január 15-től az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési, gépesítési előadóként, majd a zalaegerszegi, zalacsányi és szentgyörgyvölgyi erdészeteknél erdőművelési, fahasználati, gépesítési szakelőadóként dolgozott. 1957 szeptemberében áthelyezéssel a szombathelyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol először a központban erdőművelési előadóként, majd 1960-tól a Szombathelyi Erdészet erdészvezetőjeként tevékenykedett közel 20 esztendeig. 1980-tól a szombathelyi Fakombinát erdőgazdaságának központjába került, ahol igazgatási ügyekkel foglalkozott. 1990 januárjában nyugállományba vonult, nyugdíjasként tovább folytatta tevékenységét az Erdőgazdaságnál. 1991-től a Szombathelyi Erdőfelügyelőségénél illetve jogutódjánál, az Állami Erdészeti Szolgálat Felügyelőségénél dolgozott vállalkozóként 1994. május 1-ig.

Feladatai során a gazdasági tevékenységek szervezése, irányítása volt a meghatározó.

Három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült, számtalan esetben elismerést, jutalmat kapott.

Dr. Barcsay László (Berettyóújfalu, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 18.

Oklevél száma: 62-1953/54.

kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően, 1954-1956. között az ERDŐKÉMIA Vállalat tolmácsi falepárló gyára építésének és beüzemelésének üzemmérnöke. 1956-1958-ban az ÉM Soproni Tervező Iroda segédtervezője. 1958-1972. között az ERDŐTERV építész- és szerkezettervezőjeként 102 erdészeti létesítményt tervezett. Tervezői munkásságát a Modern Építészeti Lexikon (1978.) is számon tartja. 1973-1974-ben az Erdőgazdasági és Faipari ES műszaki-gazdasági tanácsadójaként az egri erdőgazdasági gépjavító üzem tervezője. 1973-

1974-ben a Pest Megyei Beruházási Vállalat létesítmény főmérnöke, megépítette az első CLASP rendszerű könnyűszerkezetes iskolát Gödöllőn. 1974-1991. között az Országos Természetvédelmi Hivatal (és jogutódjai) főépítésze, osztályvezetője, majd tanácsosa. Irányította és felügyelte a természetvédelem műszaki fejlesztési, beruházási feladatait, kidolgozta és bevezette a természetvédelmi tervezési, valamint számítógépes nyilvántartási rendszert. 1991-től, a nyugállományba kerülése után, környezeti hatásvizsgálatokat végzett. 1995-1996-ban az IUCN Magyarországi Alapítvány munkatársa.

1985-ben egyetemi doktori címet szerzett.

Szakirodalmi munkássága keretében egyetemi diplomatervek bírálója, 22 erdészeti, 38 természetvédelmi, 20 egyéb (hely- és hadtörténeti tárgyú) publikációt tett közzé. Egyetemi jegyzetek és könyvek társszerzője szerkesztője, lektora (ENCYKLOPAEDIA HUNGARICA – Magyarságtudat Lexikon, 4 k. Calgary, Kanada, 1992-98; JÓLÉTTAN – A környezetbarát jó közérzet alapjai, KVM, Budapest, 1999.; stb.),

Társadalmi tevékenysége keretében 1989-ben részt vett a Magyar Cserkészszövetség újjászervezésében. Történelmi maketteket, diorámákat, kiállításokat készített (Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark, Egre Vármúzeum, Bihari Múzeum, stb.) Berettyóújfalui kertje helyi jelentőségű természetvédelmi terület.

Az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Szocialista Kultúráért, Kiváló Mérnök kitüntetések tulajdonosa. Szülővárosa díszpolgára (2008.).

Dr. Csanády Etele (Szombathely, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Ady Endre u. 24.

Oklevél száma: 34-1953/54.

kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Már erdőmérnöki oklevelének megszerzését megelőzően, 1949-től demonstrátorként tevékenykedett az Egyetem Elektrotechnikai Tanszékén. 1953-tól egyetemi tanársegédként dolgozott az Egyetem Kémia Tanszékén, ahol 1963-tól 1992-es nyugállományba vonulásáig egyetemi adjunktusként erdőmérnök és faipari mérnök generációknak oktatta az Általános és szervetlen kémia tantárgyat. Mint a tantárgy előadóját és gyakorlatvezetőjét, a hallgatóság részéről nagy tisztelet és megbecsülés övezte.

Szakirodalmi munkássága során elektroncső karakterisztika vizsgálatokkal, elektronikus nullindikátorok szerkesztésével, nagy precizitású pH meghatározással, fák bioelektromos potenciáljának meghatározásával, Dead-stop módszerrel való C-vitamin méréssel, konduktometriás áramstabilizátor szerkesztésével, erdőtalajok redoxpotenciáljának meghatározásával, erdőállományok porszűrő hatásának vizsgálatával, gyomirtószerek fákra

gyakorolt hatásának mérésével, speciális elektronikus pH-mérő szerkesztésével, erdei jármű okozta légszennyezés vizsgálatával, erdei források és patakok kémiai elemzésével foglalkozott. E felsorolt témákból készültek el és jelentek meg tudományos dolgozatai.

Társadalmi tevékenysége során fennállásáig a hallgatói természetjáró szakosztály vezetője volt.

Jelenleg független matematika magántanárként dolgozik.

Csobánci Erzsébet (Kiskunhalas, 1928..) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1023 Budapest, Bolyai u. 4.

Oklevél száma: 48-1953/54

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

kelte: 1953. december 16.

Fekete Béla (Kúp, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Látóhegy u. 3.

Oklevél száma: 12-1953/54

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

kelte: 1953. december 1.

Fleck Ernő (Szombathely, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1056 Budapest, Belgrád rakpart 27.

Oklevél száma: 36-1953/54.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

kelte: 1953. december 15.

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg, melyet követően a budapesti székhelyű ERDŐTERV-hez került. Kezdetben a vállalat magasépítési csoportjában dolgozott, majd 1956 szeptemberétől átkerült a mélyépítési osztályra. 1989 végén történt nyugállományba vonulásaig a mélyépítési osztály úttervezőjeként tevékenykedett.

Az általa tervezett utak szinte az összes magyarországi erdőterületen fellelhetők. Egyike azon erdőmérnököknek, akik a legtöbb mezőgazdasági utat tervezték. Az úttervezésen kívül számos ipartelepi mélyépítési tervet is készített.

† Fodor Imre (Kővágóöttös, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2660 Balassagyarmat, Török Ignác u. 19.

Oklevél száma: 16-1953/54.

kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg, melyet követően Pécsen a Mecsek-keleti Erdőgazdaságnál először a Kisvaszari Erdészethél, majd Vajszlón kezdett el dolgozni. Hat év gyakorlatot követően, 1960-ban a Cserhádi Erdőgazdasághoz került, ahol erdészvezetőként, majd központi előadó és osztályvezető beosztásokban tevékenykedett. Ezt követően munkaadót kellett váltania: egy évig erdőfelügyelő volt, majd 12 évig az Egri Erdőfelügyelőségénél az Ipolyvidéki Osztályt vezette. 1973-ban visszahívták a Cserhádi Erdőgazdasághoz műszaki igazgatóhelyettesnek, és e beosztásból a jogutód Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságtól ment nyugdíjba 1990 februárjában.

Nevéhez fűződik az 1960-as években országosan használt parkettléc-köböző füzet elkészítése. 2000-ben önálló novellás kötetet jelentetett meg „Madárlátta morzsák” címmel, melyet 2011-ben a „Vásott tarisznya” című válogatás követett – mindkettő vadászati témakörben.

Aktív társadalmi tevékenységet folytatott: sportlövész klubot vezetett, részt vett a Polgári Védelem munkájában, évekig vezette a helyi Városszépítő Egyesületet, ma is tagja a Rákóczi Tárogató egyesületnek. Alapító tagja az Egyetem egyik alapítványának.

Munkáját három vállalati, egy minisztériumi Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Fásítási Emlékplakettal, Széchenyi Oklevéllel, Honvédelmi Emlékéremmel és a Haza Szolgálatáért Emlékéremmel tüntették ki.

Gönczöl Imre (Kunágota, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bőrök u. 16.

Oklevél száma: 50-1953/54.

kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg, melyet követően 1956-ig a Furnér- és Lemezművek Bútorlapgyártó Üzemben dolgozott művezetőként ill. üzemmérnökként. 1956-60. között az OEF Faipari Főosztályán mérnök majd főmérnök volt. 1960-1962-ben a Faipari Kutató Intézetben tudományos munkatársként tevékenykedett. 1962-től 1991-ig az ERDŐTERV – ERFATERV önálló irányító főmérnöke, később technológusa, szakosztályvezetője, osztályvezető főmérnöke, majd főosztályvezetője, műszaki-gazdasági tanácsadója, főmunkatársa, végül műszaki főtanácsosa volt.

1966-ban iparjogvédelmi szakvizsgát tett, 1968-ban szabadalmi ügyvivői jogosítványt, 1978-ban középfokú német nyelvvizsgát szerzett. Valamennyi munkahelyén az elsődleges faipar területét érintő tevékenységet folytatott. Külön kiemelhető a fűrészipar rekonstrukciójával kapcsolatos technológiai tervezés és az iparjogvédelmi tevékenység. Nyugállományba vonulása óta szabadalmi ügyvivői és fordítói tevékenységet folytatott.

Szakirodalmi tevékenységét két szakkönyv társszerzősége, szakcikk, előadások, egyetemi jegyzetek, lektorálások, diplomaterv és szakdolgozat bírálatok jelzik.

A FATE, OEE és a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület tagja.

Munkáját négy alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, a Faipar Fejlesztéséért Emlékéremmel, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Hártó János (Szokolya, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3580 Tiszaújváros, Babits Mihály út 21.

Oklevél száma: 85-1953/54.

kelte: 1953. december 22.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban szerezte. Pályafutását 1954-ben a Balassagyarmati Állami Erdőgazdaság Romhányi Erdészeti erdőművelési műszakvezetőként kezdte. 1955-1958. között a Romhányi Erdészeti vezetője volt. 1964 októberétől a Hajdusági Állami Erdőgazdaság Fahasználati és Kereskedelmi Osztályát vezette. 1968-tól 1970-ig az Erdőgazdaság főmérnökeként dolgozott. A Nyírségi és Hajdusági Erdőgazdaság 1970-es összevonása után főmérnökként, majd vezérigazgató-helyettesként a Gazdaság fahasználati, fafeldolgozási, kereskedelmi ágazatait irányította. 1990 januárjában nyugállományba vonult.

Társszerzője a Dr. Keresztesi Béla által szerkesztett Az akác termesztése és hasznosítása című kiadványnak.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Munkáját öt alkalommal Kiváló Dolgozó, két alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója, két alkalommal miniszteri Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el.

Dr. Joó Imre (Nagykanizsa, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 34.

Oklevél száma: 7-1953/54.

kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban szerezte meg erdőipari szakon. 1954-től az Erdőgazdasági Építő Vállalat (Budapest) vidéki építésvezetőségein dolgozott mint technikus és építésvezető. Erdei makadám feltáróutak, iparvasutak és üzemi épületek, lakások kivitelezését irányította. 1954-ben tartalékos térképész tiszt lett. 1956-ban a Magyar Beruházási Bankban Szombathelyen műszaki ellenőrként, mérnökként tevékenykedett. Állami vállalatok műszaki ellenőrzését látta el. 1957-től a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél dolgozott. Részt vett építési tervezőként az első forgácslapüzem létrehozásában, majd 1960-tól három műszakos műszakvezetőként sajátította el az új szakterület sajátosságait. 1962-től fejlesztő mérnökként az anyagmozgatás mobil emelőberendezésekkel történő kiváltása, továbbá mérnöki team keretében füstgázszártó berendezések tervezése és kivitelezése képezték feladatát. 1964-ben az Egyetem Faipari Mérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett. Mint főtechnológus, részt vett a 75.000 m³/év kapacitású forgácslapüzem tervezésében. A feladat a légtechnikai anyagszállító berendezések tervezése, majd 1970-től a beruházási feladatok irányítása volt. 1972-ben a megvalósult beruházás üzembe helyezése, és a feltárt hibák kijavítása volt a feladata. 1974-től a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát műszaki fejlesztési osztályvezetője, 1976-tól fejlesztési főmérnöke volt. A teljes vertikum tervezési, gyártásfejlesztési és beruházási tevékenységét irányította. 1980-tól mint gyárigazgató vezette a fafeldolgozás és épületelem-gyártás szakterületét. 1989-től a MULTIPAN Forgácslapgyár Kft. magyar-osztrák vegyes vállalat ügyvezető igazgatója volt. 1993-ban nyugállományba vonult, de 1998-ig továbbra is előző beosztásában tevékenykedett.

1957-től titkára, majd elnöke volt a FATE szombathelyi csoportjának.

Szakmai munkásságát a Faipar c. szaklapban megjelent számos publikáció, a Vasi Építész és a Magyar Építőipar c. lapokban megjelent szakcikk, továbbá szakelőadások, szakértői írások, diplomaterv bírálatok jelezték.

Munkásságát Kiváló Dolgozó, három alkalommal a Faipar Kiváló Dolgozója, Faipari Fejlesztésért Emlékérem, Újítási Emlékérem díjakkal ismerték el.

Kalamár Angyalka (Galambos Lászlóné, Budapest, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1075 Budapest, Asbóth u. 14. I/1.

Oklevél száma: 7-1953/54.

kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően családot alapított, férje néhai Galambos László okleveles erdőmérnök volt. Aktív szolgálatban 10 évet dolgozott. Munkahelyein műszaki előadóként tevékenykedett. Dolgozott az ERDŐKÉMIA budapesti központjában, az ERDŐTERV-nél, a Mohácsi Farostlemezgyár budapesti központjában. Az ERDÉRT központjából került rokkantsági nyugállományba. Nyelvismeretét kihasználva továbbra is dolgozott. A német és angol nyelvből tett középfokú nyelvvizsgáin túl nyelvtudását mintegy 18 nyelv (olasz, dán, japán, arab, stb.) ismerete jelzi. Műszaki és tudományos fordításokkal, nyelvtanítással foglalkozott. A mai napig foglalkozik idegen nyelvekkel, az utóbbi időben a kínaival.

Kemény Károly (Bakonypéterd, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 64 Light Road Coromandel Valley SA 5051 Australia

Oklevél száma: 39-1953/54.

kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Keszthelyi István (Görcsöny, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest Baba u. 3.

Oklevél száma: 66-1953/54.

kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. 1954-60. között az Erdőrendezési Intézet pécsi erdőrendezőségén tervező mérnökként dolgozott. 1960-ban az Országos Erdészeti Főigazgatóságra nevezték ki főelőadónak az Erdőrendezési, majd az Erdőgazdasági Főosztályra. 1965-től a Dél-Zalai Erdőgazdaságnál volt szakfelügyelő, majd 1968-tól az Erdészeti Hivatal Nagykanizsai Erdőfelügyelőségén erdőfelügyelőként tevékenykedett. 1972-ben az Országos Természetvédelmi Hivatalba nevezték ki osztályvezetőnek. 1977-ben a Biológiai Osztály vezetője, 1985-ben főosztályvezető-helyettes, 1986-tól főosztályvezető volt. Munkahelye 1988-ban Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériummá alakult át,

onnan főosztályvezetőként vonult nyugállományba 1989-ben. Fő tevékenysége a természetvédelem területi szerveinek megszervezése, a védetté nyilvánítások irányítása, szakanyagok, jogszabályok készítése, kutatási feladatok meghatározása volt.

1975-95. között a BME környezetvédelmi szakmérnök képzésében a Természetvédelem c. tárgyat oktatta. Szakirodalmi munkásságát egyetemi jegyzet, társszerzőként 6 könyv illetve tankönyv, 17 szakfolyóiratban megjelent publikáció jelzi.

Tagja volt Az Erdő c. lap szerkesztőbizottságának, a Világörökség magyarországi bizottságának.

Munkáját Kiváló Munkáért kitüntető jelvénnel, Pro Natura Emlékéremmel, Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

Kiss Ernő (Nemeshany, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8621 Zamárdi, Eötvös u. 5.

Oklevél száma: 28-1953/54.

kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. Végzését követően a Zamárdi Állami Erdőgazdasághoz helyezték, ahol a Tabi Erdészethez erdőművelési előadói beosztásba nevezték ki. Két évet dolgozott erdészeti műszaki vezetőként, majd egy évre az erdőgazdaság központjába helyezték előadónak. 1957-ben a Szántódi Erdészethez nevezték ki erdészetvezetőnek. 1976-ban a SEFAG összevonta a zamárdi és tabi erdészeteiket, az új erdészeti vezetője lett zamárdi székhelyen. 1988-ban erdészetvezetőként vonult nyugállományba.

Munkáját 1974-ben a Munka Érdemrend bronz fokozatával, 1987-ben arany fokozatával ismerték el.

Kornis János (Bagamér, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4032 Debrecen, Kartács u. 7.

Oklevél száma: 84-1953/54.

kelte: 1953. december 22.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. 1954-68. között a Debreceni (később Hajdúsági) Állami Erdőgazdaságnál tevékenykedett erdészetvezető-helyettesi, erdészetvezetői illetve erdőművelési előadói beosztásokban. 1968-87 közötti időszakban a Debreceni Állami Erdőrendezőségénél (később Erdőfelügyelőségénél) dolgozott erdőfelügyelői, majd megbízott igazgatóhelyettesi poszton.

1987-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként erdészeti szakértő tevékenységet folytat.

Társadalmi tevékenységet aktív korában az OEE-ben végzett.

Munkája elismeréseként a Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

Dr. h.c dr. Kovács Jenő (Egerbakta, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Rózsa Károly u. 24.

Oklevél száma: 68-1953/54.

kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Nyugat-Bükki Erdőgazdaságnál kezdte szakmai tevékenységét, és 1991-es nyugállományba vonulásáig itt is dolgozott. 1954-56-ban a Szilvásszabadi Erdészeti erdészetvezető-helyettese volt. 1956-62. között Bélapátfalván erdészetvezető volt. 1962-től 1977-ig a MEFAG főmérnöke, 1977-83. között igazgatója, 1983-91. között vezérigazgatója volt.

Az erdőgazdálkodás gyakorlati feladatait tudományos és kutató munkája felhasználásával végezte. Kutatási területe az erdészeti műszaki fejlesztés, a hazai erdészeti gépgyártás, az erdészeti biomassza energetikai hasznosítása és géprendszere volt. 1968-ban egyetemi doktori címet, 1983-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, 1991-ben az MTA doktora fokozatot szerezte meg. 1973-83. között az Egyetem címzetes egyetemi docense volt, 1983-tól címzetes egyetemi tanára. 2000-ben az Egyetem Erdészeti Tudományok Doktori Iskolájának alapító tagja. 2001-ben tiszteletbeli doktori (dr. h.c.) címet kapott.

Tudományos munkásságát 158 publikáció, 13 erdészeti oktató- és kutatófilm, 8 találmány, egyetemi jegyzetek, valamint 3 szakkönyv jelzi.

1974-ben a Szalajka-völgyben megalapította az Erdészeti Szabadtéri Múzeumot.

Az OEE, az MTA Erdészeti Bizottság tagja, az MTA-MAB Erdészeti Szakbizottság elnöke, a Magyar Mérnöki Akadémia elnökségi tagja, a Magyar Biomassza Társaság elnöke.

Munkáját többek közt Bedő-díjjal, MTESZ-díjjal, Állami Díjjal, Vadas Jenő Emlékéremmel, MTA-Miskolci Akadémiai Bizottság Emlékéremmel, Magyar Köztársasági Érdemrend

Tisztikeresztjével ismerték el. 2010-ben megkapta a Nyugat-magyarországi Egyetemért Emlékérmet.

Leic József (Grábóc, 1928.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3348 Szilvásvár, Park út 11.

Oklevél száma: 74-1953/54.

kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Nagyatádi illetve a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál először a Berzencei, majd a Középrigóci Erdészethnél erdőszetvezető beosztásban helyezkedett el. 1957-61. között az Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadó volt. 1961-ben a Nyugat-Bükki, illetve Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol 1987-ig mint a Szilvásvárad Erdészeti vezetője tevékenykedett. 1987-88-ban az Erdőgazdaság központjában főmunkatárs volt.

Szakmai tevékenysége során új termelési eszközök és munkamódszerek megválasztásával a minél szakszerűbb és eredményesebb erdőgazdálkodást törekedett megvalósítani: pl. gépi csemeteültetés, erdősítés ékásós ültetése, stabil és mobil drótkötélpályák használata.

Az OEE tagja. A Szilvásvárad Erdészeti vezetése alatt szervezte meg az 1964-es, 1974-es és 1985-ös OEE Vándorgyűlés gyakorlati programját.

Munkáját két alkalommal Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel, három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 2011-ben a község érdekében végzett munkájáért Szilvásváradért Emlékérem díjazásban részesült.

Libel Erzsébet (Pénzváltó Gézáné) (Nagykikinda, 1928.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Légszesz u. 8.

Oklevél száma: 55-1953/54.

kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. 1954 januárjától a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, ahol annak 1969-es felszámolásáig dolgozott, először erdőszetvezető-helyettes, majd terv előadó és a tervcsoport vezetője volt. A Budapesti és a Gödöllői Erdőgazdaság egyesülésekor területrendező és birtokpolitikai előadói beosztásba

került. 1964-től építési-fejlesztési előadó, végül áruforgalmi előadó volt. 1970-71-ben a MÉM Debreceni Állami Erdőgazdaság Szolnoki Felügyelőségén dolgozott. 1971-73. között Gödöllőn a Közép-Magyarországi Közmű- és Mélyépítő Vállalat műszaki előkészítő mérnöke volt. 1973-76. között a Budapesti Erdőgazdaság Fűz- és Kosáripári Vállalatnál terv- és statisztikai csoportvezetőként dolgozott. 1976-tól 1983-as nyugállományba vonulásáig a MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ Információs szervezési Főosztályán az Erdészeti és Faipari Önálló Csoport vezetője volt, osztályvezetői beosztásban.

Az OEE helyi csoportjának 1950-től tagja.

Munkája elismeréseként az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésekben részesült.

Licskó Zoltán (Mátrafüred, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9 McLeod Dr. Whitecourt AB Alberta, T78 1H4 Canada

Oklevél száma: 2-1953/54.

kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság erdei vasútüzeme vezetőjeként kezdett dolgozni Huszárokelőpusztán. Ezután a Mátrafüredi Állami Erdőgazdaság erdei vasútüzemének vezetője volt 1956-ig, amikor a forradalom után Kanadában telepedett le. Itt kilenc éven keresztül Alberta Tartomány Állami Erdészeti Szolgálat munkatársaként légifelvételek alkalmazásával és kiértékelésével történő erdőfelismerési, erdőleltározási tevékenységet látott el. Ezt követően, ugyancsak Alberta tartomány Állami Erdészeti Szolgálatánál a Whitecourt-i terület erdőfelújítási, erdőművelési szakvezetője volt, egészen 1988. évi nyugállományba vonulásáig. (Ez a munkakör magába foglalta a magyarországi fogalmak szerinti erdőfelügyeleti tevékenységet is.) Fentiek mellett a nyolcvanas években Alberta tartomány székhelyére, Edmontba helyezték, ahonnan az erdőfelújítási, erdőművelési szakterület tartományi szintű irányítását és felügyeletét is ellátta.

Érdeklődési körének megfelelően az ottani természeti körülmények és folyamatok – beleértve a vadállományt is – tanulmányozásával is foglalkozott, és nyugdíjasként is foglalkozik.

† **Lombos Tibor (Budapest 1931.) aranyokleveles erdőmérnök**

Címe: 2623 Verőcemaros, Liliom u. 1/C.

Oklevél száma: 56-1953/54.

kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954 januárjában állt munkába a Diósjenői Állami Erdőgazdaság Diósjenői Erdészetiében, erdészetvezető-helyettesi munkakörben. Még ebben az évben áthelyezés miatt a Királyréti Erdészeti erdészetvezető-helyettese lett. Három hónapos katonai szolgálatát követően az erdészeti erdőművelési munkáit irányította, majd 1955-ben fahasználati műszaki vezető lett. 1962-ben a Börzsönyi Állami Erdőgazdasághoz került fagyártmány-termelési előadónak, majd 1964-től a nógrádverőcei fűrészüzem vezetőjeként dolgozott. A fűrészüzem 1965-67. közötti korszerűsítése ideje alatt az üzemet a királyréti gépállomás területén alakították ki. A fűrészüzemet 1974-ig vezette. 1974-78. között az Ipolyvidéki Állami erdőgazdaság balassagyarmati központjában fahasználati előadóként tevékenykedett. 1978-ban a Nagymarosi Erdészethez került, ahol a szállítási feladatokat, fagyártmány-termelés irányítását és a nagybörzsönyi vasút vezetését végezte. 1981-től 1991-es nyugdíjazásáig az Egri Erdőfelügyelőség Balassagyarmati Osztályán a Nagymarosai, Királyréti Erdészeti, valamint öt nem állami erdőgazdálkodó felügyeletét látta el. Nyugállományba vonulását követően 1996-ig a Királyréti Állami Erdei Vasút üzemeltetését vezette.

Major Richárd (Budapest 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: West 38th Avenue, Vancouver BC V6N 2X9 Canada

Oklevél száma: 78-1953/54.

kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Devecseri Állami Erdőgazdaság Devecseri Erdészetiénél erdészetvezető mérnökként helyezkedett el. Az erdészeti székhelyét 1954-ben Magyarpolányba helyezte át, fő tevékenysége közé a fahasználat, közelítés, szállítás, erdőművelési tevékenységek irányítása tartozott. 1956 januárjában koholt vádak alapján letartóztatták, és a forradalom kitöréséig házi őrizetben tartották. Családjával 1956 végén elhagyta Magyarországot, és fél éves európai tartózkodást követően Kanada British Columbia tartományában telepedett le. Kanadában elektromérnöki diplomát szerzett, és a tartomány mérnöki kamarájában mint elektromérnököt regisztrálták. 31 éves szolgálat után, mint a B.C. Hydro Power Authority mérnöke ment nyugdíjba. Először az áramelosztó részlegnél mint osztályvezető, majd a beruházási részlegnél mint tervező mérnök, végül a magasfeszültségi áramszolgáltatásnál mint tervező mérnök szolgált.

Nyugállományba vonulását követően komoly mértékben kapcsolódott be a magyar emigráció politikai tevékenységébe: vezetése alatt hozták létre a B.C. '56-os Forradalmi Alapítványt és Emlékművet. Mint a Magyar Demokrata Fórum alapító tagja, részt vállalt a Fórum emigrációs szervezésében. A Magyar Szabadságharcos Világszövetség főtitkára volt.

Többek között a B.C: Hydro Century Club Medal, The Iron Curtain Barbed Wire Plaque és az Antall József Emlékérem elismerésekben részesült.

Mészáros József (Sopron, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7632 Pécs, Aidinger u. 52. 10/38.

Oklevél száma: 64-1953/54.

kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1954-64. között a Dél-Zalai Állami erdőgazdaságnál gépesítési előadóként, szakfelügyelőként, majd erdészetvezető-helyettesként dolgozott. 1964 októberétől 1968 szeptemberéig a középrigóci Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet tanára, később igazgató-helyettese volt. 1968 szeptemberében a MÉM Pécsi Állami Erdőrendezőség üzemtervező mérnöke lett, mely beosztásban 1973-ig tevékenykedett. 1973-tól 1987. októberi nyugállományba vonulásáig a Pécsi Erdőfelügyelőség Igazgatója volt.

Társadalmi tevékenysége során a Baranya Megyei Tanács Környezetvédelmi Albizottságának tagja, a Hazafias Népfront Baranya Megyei Környezetvédelmi Bizottságának elnöke volt.

Munkáját az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Széchenyi István Díszoklevél, a Kiváló Munkáért és a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetésekkel ismerték el.

Péterfalvi Sándor (Sümege, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9762 Tanakajd, Rákóczi u. 35.

Oklevél száma: 6-1953/54.

kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1953-tól 42 év szolgálati időt a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát és annak jogelődjeinél töltött el különböző beosztásokban. 1956 novemberében a Lenti Fűrészüzem munkástanácsában vállalt

elnökségéért börtönbüntetésre ítélték, ahonnan 3,5 év után szabadulhatott. Kollégái segítségével Szombathelyen a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél helyezkedett el fejlesztőként. Később főtechnológusi, majd gyártmányfejlesztő munkaköröket töltött be. 1993-ban külkereskedelmi vezetőként vonult nyugállományba. A börtönévéért kapott kárpótláson vett földön 10 ha erdőt telepített, nyugdíjasként e területen tevékenykedik.

Részt vett az Országos Könnyűszerkezetes program vezetésében, több szakcikket jelentetett meg a Faiparban.

Több szakmai elismerést és kitüntetést kapott, társadalmi munkáját Aranyjelvénnel díjazták.

Radványi Tivadar (Szuha-huta, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 51-127 Carey Canmore, Alberta, T1W 2R3 Canada

Oklevél száma: 3-1953/54.

kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 novemberében szerezte meg. Három hónapos kötelező tartalékos tiszti kiképzés után elkezdte aspiránsi tanulmányait az Egyetem Alkalmazott Geodézia Tanszékén, kandidátusi fokozat megszerzésére. 1956-ban kandidátusi vizsgáit letette, de az 1956-os forradalom után az egyetemi csoporttal Ausztriába menekült. 1957-ben a menekült csoport műszaki részlege Kanadában, Torontóban nyert elhelyezést. Az Ontariói Útépítési Minisztériumban vállalt munkát: 1957-67. között mérnök asszisztensként dolgozott az Ellenőrző Osztályon. 1967-ben P.Eng. státuszt kapott az Ontariói Mérnöki Kamara kultúrmérnöki szakán. 1968-78. között mint úttervező mérnök dolgozott a Minisztérium Úttervezési Osztályán. 1978-tól 1994. évi nyugállományba vonulásáig a Minisztériumban mint közlekedés irányítási mérnök és csoportvezető mérnök tevékenykedett.

Számos szakmai munkát írt az utak kapacitásával és a jelzőberendezések tervezésével kapcsolatban, társszerzője volt hasonló témájú kézikönyveknek.

Társadalmi tevékenysége során választmányi tag, pénztáros, alelnök, elnök volt a Kanadai Magyar mérnök Egyesületnél. 1980-95. között egy ontariói vitorlázó repülő klub tagja volt. Mint a Magyar Helikon Társaság magyar középiskolát fenntartó testületének pénztárosa, elismerést kapott az illetékes ontariói minisztériumtól.

Soós József (Vép, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Hóvirág u. 5.

Oklevél száma: 77-1953/54.

kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után, 1954-55-ben a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság Szentpéterföldi Erdészetének erdészetvezetőjeként dolgozott. 1955-56. között a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál fahasználati csoportvezetőként állt alkalmazásban. Az 1956-os forradalom után Kanadába került, ahol British Columbia tartományban telepedett le. 1957-58-ban a UBC Soproni Erdőmérnöki Kar (University of British Columbia Sopron Faculty of Forestry) tanársegédje volt, majd 1958-59-ben ugyanitt PhD tanulmányokat folytatott. 1959-62. között a UBC Egyetemi Kísérleti Erdéjének segédkutatója volt. 1962-65. között Master of Forestry fokozatot nyert, és Edmontonban (Alberta) az Erdészeti Hivatal vezetőjeként dolgozott. 1965-70. között Edmontonban, a Kanadai Erdészeti Szolgálatnál (Canadian Forestry Service) erdészeti kutatóként tevékenykedett, majd 1970-74. között a Szolgálat saskatchewan-i hivatalát vezette. 1974-től 1987-ig, nyugállományba vonulásáig Edmontonban, az Alberta Erdészeti Szolgálatnál (Alberta Forest Service) az erdészeti kutatás igazgatója és koordinátora volt. 1987-92. között erdészeti konzultánsként tevékenykedett.

Szakmai munkásságát 23 tudományos publikáció jelzi.

Székely Edgár (Bakonyszentkirály, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Zanati u. 28/c.

Oklevél száma: 49-1953/54.

kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után, 1954 januárjában Szombathelyen, a Nyugat-Magyarországi Fűrészeknél állt munkába, és annak több átalakuláson átment jogutódjától, a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombináttól ment nyugdíjba. Volt fűrészüzemi művezető, MEO csoportvezető, fűrészüzemi üzemvezető, technológus és gyártástervező. Szakmai fejlődésében igen jelentős lépés volt, hogy 1957-61-ben tagja lett az első hazai forgácslapgyár létrehozását és a gyártás beindulását megvalósító szűkebb körű szakmai stábnak. A forgácslapgyártás beindulásával egyidőben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, ahol 1966-ban oklevelet szerzett. Tevékenysége és érdeklődési köre sokirányú volt, szükség szerint a munkaköri beosztása is változott. Volt vállalati biztonsági megbízott, munkaügyi osztályvezető, huzamos ideig terv- és termelési osztályvezető, majd közgazdasági és üzemgazdasági osztályvezető, végül műszaki-gazdasági tanácsadó.

Kulcsszerepe volt az országosan sikeres, kiemelt kategóriájú nagyvállalat operatív termelési és gazdasági terveinek kidolgozásában, az elvégzett munka elemzésében és értékelésében.

Aktívan részt vett a fűrész-, majd a forgácslapipari szakmunkás- és művezetőképzésben, tananyagok összeállításában, oktatóként és vizsgabizottsági tagként egyaránt. Éveken át volt hiteles bírósági (faipari) igazságügyi szakértő.

Munkáját több alkalommal vállalati Kiváló Dolgozó, majd 1981-ben minisztériumi Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el.

Urbanyik János (Kétdobony, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8737 Somogysimonyi, Arany János utca 1.

Oklevél száma: 63-1953/54.

kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Pályáját a Börzsönyi Erdőgazdaságnál kezdte. A Váci Erdészeti vezetőjeként jó 10 évig dolgozott, ezalatt megnősült, megszületett fia és lánya. 1965-ben az egész családdal meglátogatta Svédországban élő két öccsét, és nem tértek vissza Magyarországra. Díszfaiskolai vállalkozásba kezdtek, termeltek és értékesítettek növényeket, majd magyarországi termelőktől importáltak. Ma már nem termesztenek, kizárólag Magyarországról, Hollandiából, Dániából, Németországból szereznek be. Magyarországról évi 15-20 kamion díszfát és évelő virágot importálnak.

Feleségével 35 év után hazatért véglegesen Magyarországra. Gyermekük Svédországban alapítottak családot: fia felesége váci születésű magyar lány, 4 fiúgyermekük van, és ők viszik tovább a faiskolát; lánya férje svéd származású, egy lányuk született, versenylótenyésztéssel és sporttal foglalkoznak. Itthon termőföldet vásároltak Somogy megyében, ezeket művelik és húsmarha tenyésztéssel foglalkoznak. Noha elkanyarodott az erdészettől, de a mostani munkát is erdész szívvvel, lélekkel végzi. Somogysimonyiban néhány éve 24 hektár új erdőt telepített.

„Lelkemben-szívemben erdész maradtam”

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Agócs József (Kiskunhalas, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Csongor u. 8/a.

Oklevél száma: 11/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Dr. Baráth László (Tapolca, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 1/a.

Oklevél száma: 41/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Munkáját az egykori Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság Nagykanizsai Északi Erdészeténél kezdte, ahol erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott 1969 végéig. 1970-től a jogutód Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nagykanizsai központjában fafeldolgozási előadó, majd 1973-tól osztályvezető-helyettes volt. 1982-ben gazdaságánál igazgatási osztályvezetőnek nevezték ki. 1986-ban osztályvezető-főmérnök címhasználatot kapott, s még abban az évben egyetemi doktori fokozatot szerzett az Erdőmérnöki Karon. Igazgatási munkakörében jelentős szerepet vállalt a zalai kőolajfűrészi erdei károk mérséklésében, s az anyagi károk megtérítésében. 2000-ben vonult nyugalományba a jogutód Zalaerdő Rt-től.

1985-1990. között a Vállalati Tanács elnökhelyettese volt. Az 1992-93. közötti vállalati átalakulás időszakában az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjának elnöki teendőit is ellátta.

1994-95-ben Erdőérték- és kárértékszámítási szaktanfolyamot végzett az Erdőmérnöki Karon.

Forgatókönyvíróként és rendezőként két jelentős erdészeti kiállítás is fűződik nevéhez. Egy zalai vonatkozású szakmai könyvnek felelős szerkesztője, kettőnek szerzője, négynek társszerzője. Publikál az évente megjelenő KANIZSAI ANTOLÓGIA kiadványban. A ZALAERDDŐ üzemi újságnak négy évtizede alapító szerkesztőbizottsági tagja.

Munkásságát többek között Bedő Albert emlékéremmel, két MÉM-miniszteri és két művelődési miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Béky Albert (Bustyaháza, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9600 Sárvár, Rákóczi u. 21/a.

Oklevél száma: 6/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-1964. között az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) karádi, majd tabi erdészeténél dolgozott gyakornoki, majd fahasználati műszaki vezetői beosztásban. 1964-től nyugdíjba vonulásáig az Erdészeti Tudományos Intézet kutatója, tudományos segédmunkatársi, tudományos munkatársi, majd tudományos főmunkatársi beosztásban. 1983-tól az ERTI Észak-dunántúli Kísérleti Állomásának igazgató-helyettese.

Kutatási fő témája a gyertyánosok, gyertyános tölgyesek, kocsánytalan tölgyesek erdőnevelési, fatermési vizsgálata.

Négy könyv társszerzője, ebből egynek szerkesztője is. Az előzőekkel együtt 80 cikk, tanulmány jelzi publikációs tevékenységét.

Munkásságát többek között megosztott Akadémiai Díjjal, Gayer Gyula Emlékplakettel, Vadas Jenő Emlékéremmel, Sárvár Városért Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) Emlékéremmel ismerték el.

Bujdosó Attila (Gyula, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 4071 Hortobágy, Hortobágyi u. 15.

Oklevél száma: 21/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A diploma megszerzését megelőző évben a Hortobágyi Állami Gazdaság ösztöndíjasa volt, ahol 1963. július 15-től erdészeti gyakornokként kezdett dolgozni. 1990-ben a Gazdaság termelési igazgatói munkaköréből köszönt el, és műszaki és fizikai munkatársaival közösen Hortobágyi Nádgazdaság Kft. néven új vállalkozást hozott létre, melynek ügyvezető igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig (2004. április 30.).

Mérnöki kinevezése után tervezte és irányította a Gazdaság erdőtelepítéseit, megszervezte és vezette a vadászati ágazatot. Főmérnökként – munkatársaival együtt – jelentős export árbevételt ért el a nádgazdasági ágazat kifejlesztésével. Termelési igazgatói munkájának részét képezte a hortobágyi hagyományos állattenyésztés irányítása, Máta lovas központjának

továbbépítése. Részt vett a Hortobágyi Nemzeti Park létrehozásának tervezésében, majd megszerkesztette a Park első térképét.

Mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnök, címzetes egyetemi docens, Nimród emlékérem birtokosa.

Szerteágazó feladatainak megoldásában a soproni Alma Mater és professzorai – különösen Stasney, Nemky, Sébor és Pankotai professzorok – által megmutatott mérnöki ethosz jelentett állandó támogatást.

Dr. Csapó Mihály (Debrecen, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1024 Budapest, Petrezselyem u. 10/A.

Oklevél száma: 22-1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Első munkahelye a Budapesti Erdőrendezőség Fotogrammetriai Osztálya, ahol az 1963-1965. közötti időszakban dolgozott műszaki ügyintézőként. Ezt követően az Országos Erdészeti Főigazgatóság Tervgazdasági Főosztályán volt főelőadó. A Főigazgatóság megszűnése után 1967-1972-ig az Állami erdőrendezőségek Műszaki Irodájának Fotogrammetriai Osztályán tevékenykedett csoportvezetőként. 1972-től 1976-ig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (MÉM) miniszteri titkárságán dolgozott osztályvezetői beosztásban, előbb Dr. Madas András, majd Hammer József miniszterhelyettesek szakmai titkáráként. Majd rövid ideig (1977-1978.) az Állami Fagazdasági Vállalatok Országos Központjának Közgazdasági Főosztályán volt üzemgazdász, illetve a MÉM Erdészeti Hivatalában dolgozott osztályvezetőként (1978-1980.). 1980-tól 1992-ig az Erdőgazdasági Füz- és Kosáripari Vállalat igazgatója, majd a Miniszterelnöki Hivatalban miniszteri kabinetfőnök volt 1994-ig. Ezt követően a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Közgazdasági Főosztályán dolgozott, ahonnan 2006-ban ment nyugdíjba főosztályvezető-helyettesi minőségben.

Időközben felsőfokú illetve középfokú nyelvvizsgát tett orosz és angol nyelvből, valamint elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem külkereskedelmi szakát, és vállalatgazdálkodási szakmérnöki oklevelet, valamint egyetemi doktori címet szerzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen.

Egy ciklusban az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi tagja volt.

Munkásságát az Erdészet Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért kitüntetésekkel, és a Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével ismerték el.

Csépányi Bertalan (Ózd, 1934.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2071 Páty, Tulipán út. 7

Oklevél száma: 16/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1953-ban érettségizett, de a felvételi kérelmét az Egyetem ötször elutasította „felvételi vizsgán megfelelt, de férőhely hiányában nem vehetjük fel” indokkal, a hatodik felvételizése alapján lett az Egyetem nappali tagozatos hallgatója 1958-ban.

1953-58 között az ózdi vasgyárban segédmunkás, majd üzemvezetői gépész-kohász főiskolai oklevéllel az ózdi 37. sz. AKÖV művezetője. 1956-ban a faluja Forradalmi Munkástanács tagnak választotta, majd lezárás, munkahelyről való elbocsátás következett.

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-84-ig a Kelet-Bükki Állami Erdőgazdaságnál gépészeti előadó. Feladata az Igazgatóság 23 erdészetében a fakitermelések és szállítások, útépitések gépesítése volt. A legnagyobb elismerésként megkapta azt a lehetőséget, hogy tapasztalatcseréket, bemutatók szervezését, a Stihl motorfűrészek beszerzését, kezelésének oktatását élőben, UNIMÓG kiszállítások elterjesztését, erdei utak gépesített építését koordinálta és kivitelezte a Bükk-hegységben. Az ERTI anyagi támogatásával megszervezte az első Országos Fakitermelő versenyt a Csanyik-völgyben, amihez a speciális eszközöket megtervezte, és a Majláti Gépüzemben le is gyártatta. A verseny sikerét emléklappal ismerték el.

Előadásokat tartott a Miskolci Földes Gimnáziumban és az Erdészeti Technikumban az erdészetről és gépesítésről. Tovább képezte magát munkaügyi, erdészeti vezetői, fakitermelés korszerű módszerei területeken. Bejegyzett (28/1977.) okleveles környezetvédő és tájrendező szakmérnöki diplomát szerzett levelező tagozaton a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Az országos erdőfelügyelőség beindításakor a MÉM kinevezte Miskolcra erdőfelügyelőnek, majd megbízott igazgatóként 5 évig koordinálta a rábízott feladatokat. Párttagság hiányában az igazgatói állást nem kapta meg.

A TESZÖV kikérte a BAZ megye 110 téészenek erdészeti és környezetvédelmi munkáinak megszervezésére és beindítására valamint szakirányítására. A MÉM a feladatért kiváló dolgozói elismerésben részesítette. Az Erdészeti Tervező és Szervező Irodán főtervezőként tevékenykedett, de az Irodát felszámolták, így 1990-ben Bt-t nyitott, ahol környezetvédelmi és erdőgazdálkodási feladatok elvégzésére nyújtott szolgáltatást. Pátyon falugondnok. Érdemei elismerése mellett 1995-ben, 42 évi munkaviszony után, 62 évesen aktív nyugdíjas lett.

Hobbyból gyümölcsfákat, szőlőt, narancsot, citromot és fügét, kivit nemesített és oltott, melyek még mindig teremnek és finom ízűek.

Csóke Pál (Tiszafüred, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 4002 Debrecen, Fancsika tanya 133.

Oklevél száma: 43/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Életútja állomásai:

- 1963-1966. A Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság Tiszafüredi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető.
- 1966-1971. a fenti Erdőgazdaság (későbbi nevén: Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, Szolnok) Jászberényi Erdészeténél erdészeti vezető.
- 1972-1977. A Felső-Tisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG, Nyíregyháza) Bánki Erdészeténél (Debrecen) fahasználati műszaki vezető.
- 1978-1985. A FEFAG Debreceni Parkerdészeténél fahasználati és fagyártmánytermelési csoportvezető.
- 1985-1990. A Debreceni Parkerdészetnél fagazdasági ágazatvezető.
- 1990-2002. A FEFAG (majd Nyírségi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, Nyíregyháza) Debreceni Erdészetnél erdészeti igazgató.
- 2002-2008. A Tiszántúli Vízügyi Igazgatóságnál (Debrecen) erdészeti ügyintéző – nyugdíjasként.

1979-ben fahasználati és faanyagmozgatási szakmérnöki diplomát szerzett.

Dobay Péter (Dorog, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Babits Mihály u. 22. (Pf. 103.)

Oklevél száma: 17/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az erdőmérnöki oklevelet 1963-ban szerezte meg. Életútjának állomásai:

- 1963-1964.: 1. sz. Budapesti Erdőrendezőség.
- 1964-1992.: Pilisi Erdő- majd Parkerdőgazdaság gépesítési előadója.
- 1992-től: egyéni vállalkozóként szerszámkereskedő.
- 1995-től nyugdíjas.
- 1962-től az OEE tagja.

Dombovári Sándor (Szakoly, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Erdész u. 5.

Oklevél száma: 24/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-1968. között a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság tervgazdálkodási előadójaként, műszaki vezetőként, termőhelyfeltáróként dolgozott. 1968-69-ben a MÉM Szegedi Állami Erdőrendezőség Kecskeméti erdőfelügyelőség erdőfelügyelője volt. 1969-től nyugdíjba lépéséig - 1997 végéig – a Gemenci állami Erdő- és Vadgazdaság és jogutódjai alkalmazásában állt. 1969-1972-ig erdőművelési előadó, majd végig humánpolitikai munkakörben tevékenykedett vezetőként, osztályvezetőként.

Az OEE Erdészeti Szakkönyvtára támogatására létrehozott Wágner Károly Alapítvány induló kuratóriumának tagja volt. Szakpolitikai munkát az MSZP Agrár Tagozata Erdészeti Szakértői Körében és Környezetvédelmi Tagozata elnökségében végzett.

Kitüntetései: az Erdészet Kiváló Dolgozója és Kiváló Munkáért.

Dr. Erdei Miklós (Szentese, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6723 Szeged, Budapesti krt. 22/A.

Oklevél száma: 2/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai tevékenységét a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságban kezdte gyakornokként, 1963-ban. 1964-től 1967-ig a Debreceni 8-as számú Erdőrendezőségi Kirendeltségen dolgozott, majd családi okok miatt, édesanyja kérésére szülővárosához, Szentesehez közeli munkahelyet keresett. Így került Szegedre. 1967-1970. között országszerte folyt az erdőgazdaságok erdő- és faipari gazdaságokká történő átszervezése, nagy volt a bizonytalanság erdészeti berkekben. Az Alsó-Tisza-Vidéki Vízügyi Igazgatóságnál sikerült elhelyezkednie, az építési osztályon. (Ekkor a vízügyi igazgató is erdőmérnök volt, és több erdőmérnök is dolgozott az intézményben, sőt, az építési osztályon vele szemben ült volt évfolyamtársa, Török Imre György, aki a Vízügynél maradt élete végéig, előbb főmérnökként, majd igazgatóként.) 1970. január 1-től a Dél-Alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdőművelési osztályára került, mint erdőn kívüli fásító. Az 1970-es nagy tiszai árvíznél visszarendelték védekezni, mint volt vízügyes szakembert, ahol több fontos védelmi feladat elvégzésében vett részt. 1970 őszen termőhely-feltérési tanfolyamot végzett Sopronban, mérnök továbbképzés keretein belül.

Szakmai pályafutása 1973 őszén nagy fordulatot vett. Ekkor kezdődött a Szegedi Élelmiszeripari Főiskola Hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Karán a vadgazdálkodási tanszék szervezése, felállítása. Itt Vadbiológia, Vadtenyésztés és Erdészet című tárgyakat oktatott, mint főiskolai adjunktus. Ebben az időszakban kezdett rókaputatással foglalkozni. 1976-ban a Szegedi József Attila Tudományegyetem Állattani Tanszékén doktorált vadbiológiából, disszertációja címe: Alsó-Tisza-vidéki rókapopulációk táplálkozásbiológiai vizsgálata. Ebből több publikáció készült (Nimród vadászati folyóirat, TISCIA tudományos folyóirat angol nyelvű kiadásában). Foglalkozott még a földikutya ökológiájával is, kutatása egyes részleteit a Búvár természetvédelmi folyóiratban adta közre. 1979-ben a Hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Kar a Budapesti Állatorvos-tudományi Egyetem alárendeltségébe került. Képzési profilváltás követte az átszervezést, állategészségügyi üzem-mérnök-képzővé alakították át az intézményt, a vadgazdálkodási tanszéket is megszüntették.

1980-tól az Agrár Beruházási Vállalat (AGROBER) szegedi kirendeltségén dolgozott mint szakosztályvezető. Vízügyes tapasztalatait figyelembe véve a meliorációs beruházási munkák műszaki ellenőrzését irányította. 120 ezer hektár Csongrád megyei mezőgazdasági terület meliorációjában működött közre.

A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen Mezőgazdasági vízügy szakmérnök diplomát szerzett (2681/1984.)

Erdészettel és vadászattal kapcsolatos tevékenysége folyamatos maradt: az erdőgazdaságtól való távozása után egészen a rendszerváltásig két nagyobb TSZ erdőgazdálkodási tevékenységét irányította. Időközben a Hódmezővásárhelyi Főiskolát újra átszervezték, 1986-ban Debreceni Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Főiskolai Kara lett. Újraindult a vadgazdálkodási oktatás, a vadgazdálkodási szakmérnök posztgraduális képzés keretein belül. Meghívott előadóként oktatott, vizsgáztatott 2006-ig.

A rendszerváltás után először a magánszektorban volt menedzser, majd magán tervezőként dolgozott. Ekkor jött rá, hogy milyen jó diploma az erdőmérnöki! Megfejezve a mezőgazdasági vízügyi szakmérnöki oklevéllel a következő szakértői és tervezői jogosultságokat kapta meg: „A” kategóriás vízi-létesítmény vezető tervező, erdőgazdálkodási és elsődleges faipari szakértő, talajvédelmi szakértő. Nyugdíjba meneteléig, majd azután is, tervezett farmgazdasági öntözőtelepeket, kisebb méretű víztározókat, halastavakat, termálvíz-visszasajtolást, ivóvíz- és öntöző kutakat, melegházi és fóliasátras csepegtető öntözést, szennyvíz-iszap kihelyezést, komplett erdősítést, golfpályát, díszparkot, télikertet, stb. Amíg egészséggel bírta, szenvedélyének hódolt: több, mint 40 éven keresztül vadászott.

Fejes Dénes (Bodony, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Babocsay u. 41.

Oklevél száma: 7/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai gyakorlatát az Egri Erdőrendezőségénél kezdte el 1963-ban, és még abban az évben a Mátrai Állami Erdőgazdaságnál mélyépítési előadóként dolgozott. 1965-ben műszaki csoportvezetői beosztást kapott. 1968-tól műszaki osztályvezetőként dolgozott az 1970-es átszervezésig. 1973 őszétől átvette a Cserépfalui Erdészet vezetését, majd 1974. január 1-jétől a Felsőtárkányi Erdészet összevonásával a Felsőtárkányi Erdészet (üzemigazgatóság) vezetését. 1983-tól az Erdőgazdaság központjában fahasználati osztályvezetőként folytatta munkáját 1986-ig, 1988-tól vezérigazgató helyettesként a 2000-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Ezt követően még 2001-ig tanácsadóként dolgozott a cégnél. 2003-tól a Vadas Jenő Erdészeti és Vadgazdálkodási Szakközépiskolában (Mátrafüreden) mérnöktanárként dolgozott 2009-ig.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó, Bedő Albert díj, Ember az Erdőért Emlékérem, Pro Silva Hungariae Emlékérem, Eredményes Fásításért Emlékérem, Nyisztor György Emlékérem.

Fesztőry Tamás (Nyíregyháza, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2543 Süttő, Tánicsics út 24.

Oklevél száma: 27/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az erdőmérnöki oklevelet 1963-ban szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán. 1963-1967. között erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott a Pilisi Állami Erdőgazdaság Süttői Erdészeténél. 1968-1969-ben a Tatai Parképítő Vállalatnál volt főmérnök. 1969-től 1989-ig újra Süttőn erdőművelési műszaki vezetőként tevékenykedett. 1990-től nyugdíjba vonulásáig főmérnökként dolgozott.

Ez idő alatt háromszor volt az Erdészet Kiváló Dolgozója. 1984-ben a Magyar Népköztársaság Honvédelmi Minisztériuma által alapított Kiváló Munkáért jelvényt kapott.

Giczy Katalin (Dr. Marjai Zoltán Ferencné, Egyed, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Pacsirtamező u. 47.

Oklevél száma: 50/1963.

kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. A Mezőföldi Állami Erdőgazdaságtól 1963 szeptemberében került a Tanulmányi Állami Erdőgazdasághoz, ahol mag-, csemetetermelési, fásítási és birtokpolitikai, erdőművelési előadóként dolgozott. Ebből az időszakból kiemelhető, hogy az erdőgazdaság jellegéből adódóan feladatkörébe tartozott egyetemi hallgatók és technikai tanulók számára tartandó bemutatók szervezése. Egyidejűleg az ERTI Soproni Kísérleti Állomásán Dr. Mátyás Vilmos irányítása alatt dolgozott a megtermelő állományok és kísérleti területek nyilvántartásba vételén. Ugyancsak erre az időszakra esik az Országos Erdészeti Egyesület ünnepi közgyűlése – alapításának 100. évfordulója alkalmából –, melyen 1200 fő vett részt. Ennek az eseménynek egyik fő szervezője volt. Részt vett a „Fiatalok a műszaki haladásért” címmel meghirdetett országos pályázaton, amelyen több száz pályázó közül a második helyezést érte el. Munkájáért Kiváló Dolgozó Elismerésben részesült. Közel tíz évig az Erdőgazdaság munkaügyi döntőbizottságának elnökhelyetteseként tevékenykedett. Nyolc évig képviselte az Erdőgazdaságot a Soproni Városi Tanács Környezetvédelmi Bizottságában.

1977 júliusától Budapesten, az Országos Vetőmag és Szaporítóanyag Felügyelőség Erdészeti és Dísznövény Főosztályán dolgozott. Átszervezés miatt munkahelyének neve változott, Növénytermesztési és Minősítő Intézetté. Feladata változatlan maradt: erdészeti csemetekertek engedélykérelmeinek elbírálása, nyilvántartása, a megtermelt erdészeti szaporítóanyagok és magtermelő állományok minősítése, nyilvántartása. Kiváló Dolgozó elismerésben részesült.

Szakai tevékenységének legfontosabb szakasza azonban az akkor 5700 tagú Országos Erdészeti Egyesületnél végzett tevékenysége, ahova 1988. október 1-jén, pályázat útján került ügyvezető titkári beosztásba. Itt 1999 májusáig dolgozott. Ezen időszak alatt indult újra az egyesület segélyezési tevékenysége (pl. a 6 teljesen árva Kincses gyermek támogatása), került kiadásra Dr. Majer Antal válogatásában „Az erdő poézise” c. könyv, az OEE támogatásával szerveződött Budapesten az I. Lyme kongresszus. Jelentős esemény volt 1996-ban a 130 éves OEE és a 60 éves Magyarországi erdészeti Világkongresszus jubiláris eseménysorozat (bélyeg, érem, jelvény készítése), Bund Károly síremlékének felújítása, új alapszabály készítése a közhasznúsági elvek elvárásai szerint, a Bajor Nemzeti Park ifjúságnevelési anyagának készítése, a BayWa gépbemutató szervezése.

Az OEE számtalan szakmai tanulmányutat szervezett, Kanadába, az Amerikai Egyesült Államokba, Thaiföldre, az erdészeti világkongresszushoz kapcsolódó tanulmányútra Törökországba, Görögországba, Ausztriába, Németországba, Finnországba, Olaszországba, Szlovéniába, Horvátországba – Dr. Szőnyi László kitűnő szakmai tudása, tolmácsolása és idegenvezetése segítségével. Ugyancsak fogadott az OEE külföldről érkező csoportokat is,

akik azután építették tovább az Országos Erdészeti Egyesület, a magyar erdőgazdálkodás s természetvédelem elismerését és jó hírnevét.

Az OEE után a MTESZ Oktatási Központ munkatársa volt, ahol két nagy, az erdészeti szakterülettel kapcsolatos rendezvény szervezője volt: Gyökerek és szárnyak – ifjúságnevelési konferencia; Biológiai alapok a növénytermesztésben – erdészeti és dísznövény témában.

Jelenleg férje szakmai hagyatékának rendszerezésével foglalkozik.

Gitye Mihály (Bácsalmás, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8220 Balatonalmádi, Hétvezér u. 2. fszt. 4.

Oklevél száma: 23/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1963-ban, a végzést követően, a HM. Veszprémi Erdőgazdaság jogelődjénél helyezkedett el, mint a vállalat ösztöndíjasa. 1963-tól 10 évig a Veszprémi Erdészethél fahasználati műszaki vezetőként és erdészetvezető helyettesként dolgozott. 1973-ban az Erdőgazdaság központjába helyezték át, és nyugdíjazásáig (2001-ig) itt is dolgozott, különböző előadói, főelőadói összetett beosztásokban, fahasználati ágazatban (szállítások szervezése, gépkocsik, erőgépek üzemeltetése), műszaki vonalon (vállalati energetika, külszíni kőbánya tervezése és ellenőrzése) és a közigazdaság terén (belső ellenőrzés, elő- és utókalkuláció, majd controlling vezetése).

Hobbi szinten 45 év óta sportvadász és vadásztársasági tisztségviselő.

Dr. Göndöcz Gyula (Somogysárd, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Laborfalvi Róza u. 3.

Oklevél száma: 3/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-tól a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaság Kardosfai Erdészethél dolgozott. Először gyakornokként, majd fahasználati műszaki vezető volt, 1970-ig. Ekkor az átszervezés miatt a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Kaposvári Központjába került, ahol 1990-ig dolgozott fahasználati főelőadóként, faipari osztályvezető helyettesként, majd osztályvezetőként, fejlesztési és szervezési főmérnökként végül termelési igazgatóként. 1990-ben – szintén átszervezést követően – a Zselici Erdészeti igazgatója lett, ahol nyugdíjazásáig, 1998-ig dolgozott.

1988-ban műszaki doktori oklevelet szerzett, melynek száma: 338/1998. Munkája végzéséhez szükséges volt a felsőfokú Tervgazdálkodási és beruházási oklevél megléte, amelyet 1983-ban letett vizsgával megszerzett.

Munkája alatt többször kapott Kiváló Dolgozó és Miniszteri Kitüntetést.

1970-től az Erdőgazdaságnál működő szakszervezeti elnöki teendőt is ellátta 5 évig.

Horváth Hunor (Budapest, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1106 Budapest, Jászberényi út 82. Kőbányai Idősek Otthona

Oklevél száma: 4/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Horváth Róbert (Budapest, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Csillag u. 12/A. 1.4.

Oklevél száma: 18/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-1972. közötti időszakban a Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság Padragi Erdészetének gépesítési és szállítási műszaki vezetőjeként dolgozott. 1972-től a MÉM Veszprémi Erdőrendezőség dolgozója. 1974-1979. években környezetvédelmi és fásítási felügyelő. 1979-től a Veszprémi Erdőfelügyelőség Termelőszövetkezeti Osztályának vezetője. 1995-től 2002-ig (nyugdíjazásáig) osztályvezetőként végezte és irányította a Honvédelmi Minisztériumhoz tartozó erdők felügyeletét.

1975-1977-es tanévekben az Erdészeti és Faipari Egyetemen okleveles környezetvédő és tájrendező szakmérnöki diplomát szerzett. Oklevele száma: 3/1977.

Munkáját többek között Erdőfelügyelői Díjjal ismerték el.

Kalmár Lajos (Nagyléta, 1935.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9485 Nagycenk, Rákóczi utca 73.

Oklevél száma: 49/1963.

kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Kesztner Zoltán (Makó, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 136 Budapest, Lajos u. 93-99. H lépcsőház 5/2.

Oklevél száma: 12/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Tanulmányait 1963-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán, 1968-ban az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Közlekedési Mérnöki Karán fejezte be. 1963-1973. között a MÁV Építési Szolgálatánál – Építési Főnökség, Debrecen – főművezető, építésvezető, fő építésvezető beosztásokban dolgozott. 1973-1976. között a KPM Közúti Igazgatósága (Debrecen) központi műszaki osztályvezetőjeként tevékenykedett. 1976-1991. között a Kelet-magyarországi Vízügyi Építő Vállalat fő építésvezetője volt. 1992-től, jelenleg is, a METAINVEST Mérnökiroda Kft. tulajdonos-igazgatója.

Tevékenysége során többek között A Közlekedés Kiváló Dolgozója, A Vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója, Az Építőipar Kiváló Dolgozója és két alkalommal Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Több alkalommal részt vett a Debreceni Egyetem Főiskolai Karának diploma feladat meghatározó illetve bíráló munkájában.

Kiss Ferenc (Heves, 1928.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2881 Ászár, Vörösmarty u. 21.

Oklevél száma: 47/1963.

kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1947-ben, érettségi után jelentkezett Sopronba, de csak 1948-ban kezdhette meg tanulmányait. 1951-ben - harmadik évfolyama befejeztével – politikai okokból kizárták az ország összes főiskolájáról. Mivel szellemi munkára sehol nem alkalmazhatták, 1957 júniusától kőbányász-kubikosként dolgozott a szilvásváradai erdei feltáróút építésénél, ahonnan mentora, Szabó Károly erdőmérnök segítségével még abban az évben átkerült az

induló Vérteskozma-Szári erdei útépitéshez. Főnökét az akkor szerveződő Erdőgazdasági építő Vállalathoz, Budapestre helyezték, így rövid úton rá maradt a munkák irányítása. Csodálatosan szép és embert formáló feladat volt. Az Építő Vállalat többszöri átszervezés után megszűnt, de a feltáróutak építése tovább folyt. 1959-től, immár a terület gazdája, a Vértesi Állami Erdőgazdaság címén belül, kiterjedve a Gerecse – Vértes – Észak-Bakony térségére, ahol osztályvezetőként – egyéb feladatok mellett – a munkákat is irányította, bevezetve különböző stabilizációs (mechanikai-cement-bitumenemulziós) eljárásokat.

Közben, 1963-ban befejezhette soproni tanulmányait, 1967-ben pedig diplomázhatott a Budapesti Műszaki Egyetem Útépités- és Forgalomtechnikai Karán. 1970-1976. között a Komárom Megyei Állami Építőipari Vállalat mélyépítési fő-építésvezetőjeként dolgozott. 1977-től 1988-ig a KPM Komárom Megyei Közüti Igazgatóság kisbéri mérnökségét vezette, részt vállalva a megye közúthálózata szélesítési, korszerűsítési munkáiban.

Aktivitását mindenkor elismerték feljebbvalói, de a legértékesebb volt számára munkatársai megbecsülése.

Nyugdíjasként is próbálja felhasználni az Alma Materben tanultakat. kárpótlás során örökölt néhány hektár erdőt, melyet szeretettel gondozgat.

Komlósi Ferenc (Hódmezővásárhely, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 5600 Békéscsaba, Rezeda u. 4.

Oklevél száma: 26/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Már pályaválasztása is rendhagyó volt. Az '56-os forradalmi ifjúság úgymond „deklasszált” elemeként már a gimnázium igazgatója zárolta jelentkezését a tanítóképző főiskolára. Melegen ajánlotta viszont az agrár szakokat. Ezek közül az erdészet volt a legszimpatikusabb számára.

1963-ban diplomázott. Szakmai munkáját három területen: Tamási-Gyulaj térségében, a Cserhát-hegységben és Sopronban és környékén fejtette ki. Jellemzője volt a munkaerőhiány, a fokozott gépesítés, az erdősítések ápolásának kemizálása által kialakult feltételekhez való alkalmazkodás. Dolgozott az erdőművelés, fahasználat, gépesítés, útépités, erdőfelügyelet, oktatás területén. Munkakörei: műszaki vezető, erdészetvezető, központi szakelőadó, termelőségvetkezeti ágazatvezető, erdőfelügyelő, szakközépiskolai tanár. Utóbbi beosztásában hét tárgyat oktatott illetve gyakorlatokat irányított. Megítélése szerint életteljesítménye alábbi elemei figyelemre méltóak:

- két erdőgazdaságnál *első* saját kivitelű feltáróút építésvezetése,

- erdősitések *részleges* vegyszeres ápolásában (vagy sor vagy sorköz) országosan az elsők között volt,
- laza gazdasági erkölcsű kolhozelnökök *megrendszabályozása* erdeink fennmaradása érdekében
- mélységes alázat a szakma, öntudatos, önérzetes fellépés a munkahelyi környezet, főleg a vezetés irányába.

A felvázolt életpálya pecséttel, aláírással szentesített elismeréseket nem eredményezett. A környezet megbecsülését, tiszteletet annál inkább.

Korek Károly (Szeged, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3535 Miskolc, Csemete u. 2.

Oklevél száma: 8/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg, majd a Kelet-bükki Állami Erdőgazdaságnál (Miskolc) gyakornokként, műszaki vezetőként, műszaki erdészetvezetőként, műszaki ellátási osztályvezetőként, műszaki osztályvezetőként dolgozott. A név és a terület az idők során többször változott, végig ennek a cégnek illetve jogutódjának alkalmazásában maradt, egészen a nyugdíjazásáig. Gyakorlati ideje letöltése után a műszaki erdészetnél tevékenykedett mélyépítési műszaki vezető beosztásban. Ezen időszak alatt közel 200 km erdei feltáró és közelítő utat épített meg. A mélyépítési munkák elvégzéséhez robbantás vezetői képesítést szerzett, amely tuskó, szikla és külszíni épület, építmény robbantási munkáinak elvégzésére jogosította fel. 1976-ban a műszaki erdészet (LÁÉV) vezetésére kapott megbízást, amelyet az Erdőgazdaság központjába helyezéséig (1982) látott el. 1982-től a vasúti szakfelügyelői munkakört is ellátta. Nyugdíjazásáig az Északerdő Zrt. két vasútjának irányítója volt. Ezen időszak alatt a Pálházi Állami Erdei Vasutat üzemszüneti állapotból sikerült újra indítani, és a Lillafüredi Állami Erdei Vasút nagy műtárgyait felújítani.

1980-1982. tanévekben az Erdészeti és Faipari Egyetem levelező tagozatán erdészeti technológus szakmérnök másoddiplomát szerzett (oklevél száma: 9/1982.) .

Az Országos Erdészeti Egyesületnek kezdettől fogva tagja, 8 évig, két ciklusban az Erdei Vasút Szakosztály elnöke volt. Indulásától kezdve részt vállalt a Magyar Közlekedési Közművelődésért Alapítvány munkájában, a kárpát-medencei kisvasutak megmentéséért, népszerűsítéséért és fejlesztéséért.

Ezen munka elismeréseként Gróf Mikó Imre díjban részesült 2012-ben.

Kósa Ernő Béla (Székesfehérvár, 1936.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8431 Bakonyszentlászló, László király u. 9.

Oklevél száma: 52/1963.

kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-TÓL A Magas-bakonyi Állami Erdőgazdaság Bakonyszentlászlói erdészeténél erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott, 1972-től erdészetvezetőként, majd erdészeti igazgatóként, egészen nyugdíjba vonulásáig. Átszervezések miatt a központot 1970-ben Keszthelyhez csatolták, amely a Balaton-felvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nevet viselte.

Az 1971. évi MÉM erdőleltár adatai alapján a Bakonyszentlászlói Erdészet az ország egyik legnagyobb erdészete volt 9.016 ha-os területét tekintve, de feladatai alapján is, ami a személyzetet tisztességesen leterhelte. Különös gondot fordítottak a költségcsökkentő újítások bevezetésére. A lucfenyő csemetével a karácsonyfa telepeket folyamatosan felújították, és újakat létesítettek. A megtermelt karácsonyfával nemcsak a környéket látták el, hanem tehergépkocsikkal vidékre is szállítottak, vagontételekben pedig Budapestre, a nagyvásártelepre.

A fenyőfői erdei fenyves vitatott őshonosságával kapcsolatban bizonyító erdészettörténeti dokumentumokat és tárgyi bizonyítékokat szolgáltatott Dr. Májer Antal: Fenyves a Bakony alján című könyvének megírása idején.

Szakmai munkásságát jutalmakkal, és számos kitüntetéssel ismerték el.

Kovács Ferenc (Kóka 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1163 Budapest, Thököly út 29.

Oklevél száma: 36/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Kovács Zoltán (Makó, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Széchenyi u. 42.

Oklevél száma: 32/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-tól 2012 decemberéig a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság munkatársaként dolgozott. Ezen időszak alatt volt erdészeti előadó, szakaszmérnök, csoportvezető, főelőadó. Fő feladata a Vízügyi Igazgatóság 4000 ha erdőterületének szakmai irányítása a tervezéstől a kivitelezésig, leszámolásig.

1978-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen Folyami vízepítési szakmérnöki oklevelet szerzett (oklevél száma: 4860.).

Jelenleg is az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Munkásságát több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, nyugdíjba vonulásakor Széchenyi Emlékéremmel ismerték el. Aktívan közreműködött a Közép-Tiszán levonult árvizek elleni védekezésben, több alkalommal kapott Árvízvédelemért Emlékérmet.

Mata Magdolna (Dr. Szőke Miklósné, Gyöngyössolymos, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Babocsay Sándor u. 47.

Oklevél száma: 13/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Munkahelyei:

- 1963-1964. Erdészeti Tudományos Intézet, Északi- középhegységi Kísérleti Állomás (Mátrafüred) gyakornok.
- 1964-1968. Erdészeti Tudományos Intézet, Északi- középhegységi Kísérleti Állomás (Mátrafüred) tudományos segédmunkatárs.
- 1968-1970. MÉM Erdészeti Hivatal Egri Állami Erdőrendezőség Mátrai Erdőfelügyelőség, fásítási felügyelő.
- 1970-1978. Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (Eger), tervező mérnök.
- 1978-1982. UNIVERSAL Ipari Szolgáltató Rt. (Eger), beruházási osztályvezető.
- 1982-1990. UNIVERSAL Ipari Szolgáltató Rt. (Eger), főmérnök.
- 1990-1995. UNIVERSAL Ipari Szolgáltató Rt. (Eger), ügyvezető igazgató.
- 1995-ben nyugdíjba vonult.

1982-ben az Országos Tervhivatal 1/1975. (VIII.22.) OT sz. rendelete alapján Felsőfokú tervgazdasági és beruházási, építőipari szakvizsgát tett (oklevél száma: 45/1982/ÉVM.).

Mikó Rezső (Nagylózs, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Erzsébet királyné utca 32.

Oklevél száma: 14/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Érettségi után egy évet a Tanulmányi Erdőgazdaságnál dolgozott mint csemetekerti dolgozó. Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban védte meg. 1963. július 1-jétől a keszthelyi erdőgazdaság sümegi erdészeténél kapott gyakornoki állást egy évi megbízással. 1963. augusztus 1-jén ezt megváltoztatták: kinevezték fahasználati, fagyártmány termelési és fásítási műszaki vezetőnek. 1965. április 1-jével áthelyezték a Keszthelyi Erdészethez a fenti beosztásokba, ezen kívül megbízták a keszthelyi járás tsz erdők fakitermelési éves tervének elkészítésével. Munkát és sok jó ígéretet kapott az 5 év alatt, de teljesítést keveset. 1968. április 1-jével a közeli tsz-nél helyezkedett el mint erdészeti ágazat vezető és beosztott bányaműszaki vezető. Külfejtési bányaműveléssel kapcsolatban letett különböző vizsgákat. Így lett felelős bányaműszaki és robbantási vezető, majd bányáágazat vezető. A tsz erdő irányítását az erdésztechnikus vette át. A Rezi Tsz területén 11 hektár új erdő telepítést tervezett, és irányította a kivitelezését. (Telepítés egy éves magágyi erdei fenyővel, út mellett vörös tölgy védősávval.) Egy évre rá az erdőfelügyelőség befejezett jelöléssel vette át, mivel pótlásra nem volt szükség. 1976-ban erdészeti szakemberek számára szervezett 1 hónapos továbbképző tanfolyamon vett részt. 1982-ben Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdészetvezetők egy hónapos továbbképző tanfolyamán vett részt, itt dolgozatára Kékesi József adjunktus úr kiválóan megfelelt minősítést adott. 1990. november 2-ával kft-k alakultak a tsz-nél, így lett 1991. március 30-ig a bánya kft. vezetője. 1991-től két évig munkanélküli volt, majd 3 évig a keszthelyi Agrártudományi Egyetemen kapott állást. 1996-ban karkedvezményel nyugdíjba vonult.

Nemes László (Nagykőrös, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2750 Nagykőrös, Tomori utca 5.

Oklevél száma: 9/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Orvos József (Nagyléta, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 4028 Debrecen, Klapka u. 4.

Oklevél száma: 44/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Munkahelye alapvetően egy cégnél volt: a Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál (HÁEG, Debrecen), amely 1970-ben egyesült a Nyírségi Állami Erdőgazdasággal (Nyíregyháza), majd felvette a Felső-Tisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG), 1994-ben a Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Rt., majd 2004-ben a Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Zrt. nevet, melyeknek központja Nyíregyházán található.

1963-1966. között a HÁEG Berettyóújfalui Erdészeténél, mint a fásítási csoport tagja, fásítási előadóként a biharkeresztesi majd a berettyóújfalui járás fásítási terveit készítette el, annak végrehajtását irányította, ellenőrizte, a elszámolásokat intézte, majd az üzemi területek műszaki vezetői teendőit is végezte.

1966-1978. között a HÁEG illetve FEFAG Halápi Erdészeténél dolgozott, erdőművelési műszaki vezetőként, gépesítési műszaki vezetőként, fahasználati és általános műszaki vezető beosztásokban. 1974. január-augusztus között megbízott erdészetvezetőként is dolgozott.

1978-1982. között a FEFAG Debreceni Parkerdészetéhez ment dolgozni, ahol területi műszaki vezető volt Nagycserén, majd műszaki vezető volt a központban, Debrecenben.

1982-2002. között a FEFAG illetve Nyírerdő Rt. és Zrt. Halápi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető volt. Itt hatalmas munka várt rá: egyrészt az Erdőgazdaság „büntető” erdészete volt (ide helyezték át a vétkes kerületvezetőket), másrészt több. mint 400 ha tuskózatlan vágásterület várt felújításra, néhol 5-6 éves sarjakkal. A munkák gépesítése akkor kezdődött el, kézzel tuskóztak, lóval húztak. Ezen kívül a téeszektől átvett mezőgazdasági területek telepítése is megkezdődött. Az Erdészetnek 7 évjáratú üzemterve volt, így az első munkája az üzemtervi térkép egy pauszra való összemásolása volt. Jó néhány év múlva – sok munkával - sikerült az Erdészetet az élvonalba juttatni.

2002. április 17-én teljes jogú öregségi nyugdíjba vonult. Hobbiból elkészítette a Debrecen város külterületén lévő tanyák M=1:25 000 méretarányú térképét, és a benne lakók adatait ABC rendben tartalmazó, valamint a tanyák házszám és helyrajzi szám szerinti kimutatását is. Nyugdíjba menetel előtt megkezdte, és ma is folytatja a Magyarországon 1867. óta végzett erdészek, erdésztechnikusok, erdőmérnökök, faipari technikusok, faipari mérnökök és az erdőgazdaságoknál dolgozó vadászok adatainak gyűjtését és feldolgozását. A kimutatás az alábbi adatokat tartalmazza: név, képzettség (éve, helye), születés ideje (nyugdíjba vonulás, elhalálozás ideje), lakcím, telefonszám, munkahely, beosztás, kitüntetések, e-mail-cím és azt, hogy melyik évi vándorgyűlésen vett részt. Tervezi, hogy „Erdészeti, Faipari és Vadászati Címtár 2010.” néven könyvben és CD-n megjelenteti munkája eredményét.

Három gyermeke és nyolc unokája van, 14 és 25 éves kor között. 2 szívinfarktus és több szívműtét után az otthoni kerti munkák mellett a címgyűjtés a hobbija.

Dr. Porubszky János (Brassó, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9024 Győr, Winter Ernő u. 1.

Oklevél száma: 15/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Praxisát a Kisalföldi Állami Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Mosonmagyaróvári erdészeténél kezdte meg, erdőművelési és vadászati műszaki vezetőként. 1967-ben a Győr-Sopron Megyei Tanács Mezig. Osztályán megyei vadászati és erdészeti felügyelő lett. 1968-tól a győri Erdőfelügyelőségen erdőrendezési felügyelő. 1969-től a Magyar Vadászok Országos Szövetsége (MAVOSZ) Győr- Sopron Megyei Intéző Bizottságánál megyei fővadász, az Intéző Bizottság titkára. A MAVOSZ Országos Jogi Bizottsága tagjaként a Bizottság vadászati ágazati szaktanácsadója.

1978-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen vadgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1984-ben a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdészeti Karán „dr. techn.” címet szerzett.

1978-tól 1989-ig tagja az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottság Erdészeti Szakbizottsága vadgazdálkodási munkabizottságának. 1998-tól nyugállományba vonulásáig az Országos Vadászkamara Győr-Moson-Sopron Megyei Szervezetének titkára.

Rápolyi István (Budapest, 1940.) okleveles erdőmérnök, okleveles vízépitési műtárgyak szakmérnök

Címe: 1119. Budapest, Solt u. 10.

Oklevél száma: 30/1963.

kelte: 1963. június 18.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az Erdészeti és Faipari Egyetem elvégzése után, 1963-ban az Erdészeti és Faipari Tervező Irodánál (ERFATERV) kapott állást. Az itt eltöltött 20 év során előbb beosztott tervezői, majd önálló tervezőmérnöki, később csoportvezetői, végül osztályvezető helyettesi beosztást kapott. 1970-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem két éves Vízépitési műtárgyak szakmérnöki tanfolyamára, amelyet 1972-ben kitűnő eredménnyel fejezett be. (Oklevelének száma: 2044, kelte 1972. június 6.). Az ERFATERV-nél az erdészet és faipar számos létesítményének megtervezésében vett részt, mélyépítő tervezőként. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy ezen létesítményeknél geodéziai felmérést végzett, utat illetve úthálózatot, iparvágányt, darupályát, tereprendezést, stb. tervezett. Az említésre méltóbbak és talán ismertebbek:

- Mátramindszenti Erdészeti Rakodó és Fafeldolgozó Üzem,
- Kapuvári Fagyártmány Üzem és rakodó,
- Soproni Fafeldolgozó Üzem iparvágány és darupálya,
- GYSEV Faátrakó Telep darupályái (Sopron)
- Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát darupályái (Szombathely, Kőrmend),
- Budapesti Falemezművek (Háros)
- Ceglédi Fűrészüzem.

Az 1970-es évek végén megszűntek a hasonló beruházások, ekkor közúti tervezői munkákat kaptak az ERFATERV mélyépítői. Ezekből az alábbiakat végezte:

- Vasszentmihály-Felsőszölnök közötti közút burkolat megerősítési terve,
- Szentgotthárd-Rábafüzes közötti közút burkolat megerősítési terve,
- Molnasecsőd-Katafa közötti közút korszerűsítési terve.

Az 1980-as évek elején tovább csökkent a feladat az ERFATERV-nél. Az ezzel járó létszámleépítések során ő is változtatni kényszerült. 1983-ban átment a MÁV Tervező Intézethez. Itt vasúti pályatervezőként 17 évet dolgozott. Több állomás és vonalszakasz geodéziai felmérése után elkészítette azok állapotterveit. Pl. Murakeresztúr, Vác, Hegyeshalom, Budapest Nyugati-pályaudvar, illetve Balatonszentgyörgy-Nagykanizsa, Nagykanizsa-Murakeresztúr, Rákos-Pécel, Pécel-Isaszeg. Emelett számos vasúti pályaterv elkészítésében vett részt, melyek közül talán a legjelentősebb a Zalaegerszeg-Zalalövő közötti szakasz.

2000-ben. elérve a 60 éves kort, nyugdíjba vonult. Ezt követően azonban még nyolc évnyi aktív időszak következett, amikor is mérnöki kamarai tagként geodéziai és vasúti részlettervezési munkákat vállalt. Az így eltöltött 45 év során gyakran emlékezett hálával az egykori Alma Materre, amelytől sok egyéb mellett a műszaki ismereteket és főként a geodéziai munkákhoz szükséges tudást kapott.

Schlauszky Ernő (Várpalota, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Berényi u. 52/D.

Oklevél száma: 45/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Édesapja kerületvezető erdész volt, így erdészeti viszonyok között nőtt fel. Az akkori jövedelmi helyzet miatt minden lehetőséget meg kellett ragadni a munkára és pénzkeresésre. Így már 1950 nyarától iskolaszünetekben dolgozott (üzemtervezőkkel figuráns, erdősítési, ápolási munkák, stb.), 1953 nyarán erdészetnél 3 hónapig üzemi kocsiként (fogatos) dolgozott. A középiskola nyári szüneteiben csemetekerti, erdősítési, ápolás, aratási, cséplési, gépkocsirakodási munkákat végzett. 1957 szeptemberétől 1958. augusztus végéig a vállalat

igazgatója gyakornoki munkát biztosított számára, így erdészetnél beosztott erdési tevékenységet végzett csemetekerttel is rendelkező területben.

Az Egyetem elvégzése után 1963. július 1-jével a Zalaegerszegi Erdőrendezőséghez került, ahol üzemtervezési és erdőtörvény előkészítési munkákban vett részt. 1964 áprilisától áthelyezéssel visszakerült eredeti vállalatához, a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdasághoz (Székesfehérvár), ahol nyugdíjazásáig dolgozott.

1964. 04.01. - 1967. 09.30.: az erdőgazdaság központjában területrendezési előadó,

1967. 10.01. - 1970. 05.31.: fahasználati csoportvezető (fafeldolgozási tevékenység),

1970. 11.05. - 1979. 11.04.: erdészetvezető,

1979. 11.05. - 1990. 04.15.: gépesítési műszaki fejlesztési önálló főelőadó, és energetikusi feladatok ellátása az erdőgazdaság központjában,

1990. 04.16. – 1993. 11.30.: ellenőrzési osztályvezető, mellette a vállalat munkavédelmét látta el.

1993. december 1-jével 36 év 313 napi munkaviszonnyal nyugállományba vonult.

A vállalat és a szakmunkásképző iskola közös szervezésében különböző gazdálkodók részére tartott motorfűrész-kezelői tanfolyamokon technológiai és motorfűrész szerkezeti, kezelési ismeretek tárgyában elméleti és gyakorlati oktatóként tevékenykedett.

A vállalatnál kezdetben, több éven át, a vállalati Munkaügyi Döntőbizottság elnöki feladatait látta el. A szakszervezeti bizottságban munkavédelmi felügyelői tisztséget töltött be több éven keresztül. 1980-1990. között az Erdészeti Gépesítési Szakosztály tagja volt.

Munka mellett a következő tanfolyamokat végezte el:

- felsőfokú munkavédelmi tanfolyam, Budapest (1970-1973.) 17.1./1974. XI.4. „Munkavédelmi Szakmérnöki Oklevél”
- Erdészeti és Faipari egyetem, Sopron (1987-1989.) 1989.05.15. „Erdészeti gazdasági szakmérnök”

A vállalatnál számtalan pénzjutalmat, hat kiváló dolgozó kitüntetést és 25 éves jubileumi jutalmat kapott.

Stubán Árpád (Veszprémpinkóc, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Sopron u. 39/A.

Oklevél száma: 10/1963.

kelte: 1963. június 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-64. között a Vértesi Állami Erdőgazdaság Csákvári Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető. 1964-től 1968-ig a

Keszthelyi Állami Erdőgazdaság Keszthelyi Erdészetének fahasználati műszaki vezetője, majd a megalakult Műszaki Erdészetnél építésvezető. 1968-1971. között a Kis-balatoni és Közép-Zalai Vízitársulat (Keszthely) fő-építésvezetője volt. 1971-től 2002-ig a Veszprémi Erdőfelügyelőségen erdőfelügyelőként, majd osztályvezetőként dolgozott.

Szakmai munkásságát többek között Erdőfelügyelői Díjjal és Kaán Károly Emlékéremmel ismerték el.

Szabó János (Mindszent, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Horváth Döme krt. 10. 1/4.

Oklevél száma: 33/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Munkáját a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál (Kecskemét) kezdte gyakornoki, gépesítési előadói, terv előadói munkakörökben. 1968-ban az Erdőgazdaság beiskolázta a M.K. Közgazdaságtudományi Egyetem mérnökközgazdász szakára (betegsége miatt befejezni nem tudta). 1969-71. között építésvezetőként, majd 1971-74-ig építési csoportvezetőként dolgozott. 1974-76. között igazgatási osztályvezető helyettes volt. 1976-tól önálló tervezési, műszaki ellenőri, majd nagyobb beruházások menedzselési feladatait végezte. Nagyobb munkái:

- Bugaci Erdészeti Központ rendezési terve,
- Alföldfásítás Múzeum, Oktatási Központ, Diákszálló, Gépjavító műhely, Fűrészcsarnok tervezése,
- a jánoshalmi fűrészcsarnok tervezése,
- kecskeméti irodaház bővítésének tervezése,
- az Ópusztaszeri Skanzenbe a Kunsági erdészház telepítése,
- utolsó munkája a Nyíri Erdei Iskola tervezési és kivitelezési munkáinak menedzselése volt.

Többször kapott Kiváló Dolgozó elismerést, valamint a helyi kollégák által megszavazott 1848-as alapítvány kitüntetését, a „Kossuth-érmet”.

Szakács Zoltán (Telkibánya, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2433 Sárood, nagyerdő u. 2/1a.

Oklevél száma: 56/1963.

kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963. július 6-tól 1999. november 15-ig terjedő időszakban a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál (ma Vadex Zrt., Székesfehérvár) dolgozott. Egy évig a Balinkai Fagyártmánytermelő Üzemben dolgozott műszaki vezetőként, majd a Székesfehérvári Erdészetről lett műszaki vezető. 1966-1971. között a Sárosdi Erdészet erdőművelési és fásítási műszaki vezetőjeként tevékenykedett. 1971-ben a Sárosdi Erdészet vezetője lett. Ebben a munkakörben dolgozott 1993. november 15-én bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig.

Nyugdíjasként családi gazdálkodóként csemete-termesztéssel, hagyományos mezőgazdasági növénytermesztéssel és gyümölcsstermesztéssel foglalkozik.

Szaszik Mária (Budapest, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1088 Budapest, Krúdy u. 20. 3/17.

Oklevél száma: 62-1963.

kelte: 1963. december 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az érettségi után 1958. június végéig erdei munkásként dolgozott, előbb a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál, majd Sopronban a Tanulmányi Erdőgazdaságnál. Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963. augusztus 1-től 1980. március 31-ig az Állami Erdőrendezőségénél (Budapest) dolgozott, 1972-ig terepi üzemtervezőként (elsősorban a Dunakanyarban), majd erdőfelügyelőként, ugyanabban a térségben. 1980. április 1. és 1996. december 30. között a Pilisi Állami Parkerdőgazdaságnál tevékenykedett erdészeti szakfelügyelőként. 1997. január elsejétől 2011. december 31-ig ugyanott, ugyanabban a munkakörben dolgozott nyugdíjasként, az utolsó években részmunkaidőben alkalmazva.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek közel 50 éve tagja, ezen belül mintegy 30 éve az Erdők a közjóért szakosztálynak is. A Pro Silva Hungaria tagja.

1998-ban Ember az erdőkért emlékéremmel ismerték el munkásságát.

Takács Tamás (Szakály, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Batthyány u. 23/A.

Oklevél száma: 61/1963.

kelte: 1963. december 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Életútjának állomásai:

- 1963-1964. Duna-ártéri Állami Erdőgazdaság Érsekcsanádi Erdészet fahasználati műszaki vezetője.
- 1964-1969. Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Nagykanizsai Déli Erdészetnél fahasználati műszaki vezető.
- 1970-1982. Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai Fűrészüzem üzemvezető.
- 1982-1984. Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság termelési főosztályvezető
- 1984-1985. Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai Fűrészüzem üzemvezető.
- 1986-1993. Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai Fűrészüzem üzemigazgató.
- 1994-2002. Kanizsa Fűrész Kft. ügyvezető igazgató.

Tamás Katalin (Sókiné, Sopron, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Őrház u. 4.

Oklevél száma: 34/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1963-1969. között a Veszprém Megyei Földmérési és Földnyilvántartási Felügyelőségen dolgozott műszaki ügyintézőként és földmérő mérnökként. A beérkezett geodéziai munkák vizsgálatát és hatósági záradékolását, valamint kül- és belterületi térképfelújítások állami átvételét végezte. 1969 márciusától októberéig az Erdőgazdasági és Faipari Termékeket Értékesítő és Feldolgozó Vállalat budapesti központjában dolgozott műszaki beosztásban. 1969-1992. között a Veszprémi Mezőgazdasági Tervező, Beruházási Vállalatnál (később AGROBER, AGROTERV) dolgozott mélyépítési tervezőként, egészen a vállalat jogutód nélküli megszűnéséig.

Ujhelly Péter (Budapest, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1119 Budapest, Petzvál u. 19.

Oklevél száma: 35/1963.

kelte: 1963. június 19.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. Életútjának főbb állomásai:

- 1963-1966. OEF Váci Erdőrendezőség
- 1966-1968. Fővárosi Mélyépítési Tervező Vállalat
- 1968-1973. Fővárosi Építőipari Beruházási Vállalat
- 1973-1979. Hídépítő Vállalat
- 1979-1993. Közmű- és Mélyépítő Vállalat
- 1993- Vadászatszervezés (magánvállalkozóként)

Várfalvi András (Torniospálca, 1931.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3434 Mályi, Rákóczi u. 100.

Oklevél száma: 63-1963.

kelte: 1963. december 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg. 1964-1972. között a Nyírségi Erdőgazdaságnál (Nyíregyháza) műszaki vezetőként, majd üzemvezetőként dolgozott. 1973-tól 1981-ig a Miskolci Erdőrendezőségnél erdőfelügyelőként tevékenykedett. 1982-1989. között Borsod-Abaúj-Zemplén megye ózdi járásában erdőtársulás igazgatója volt. 1990-től 2004-ig fafeldolgozási területen vállalkozói tevékenységet folytatott.